

EUROOPA PARLAMENT

2004

2009

Konsolideeritud õigusloomega seotud dokument

24.4.2007

EP-PE_TC1-COD(2005)0245

*****I**

EUROOPA PARLAMENDI SEISUKOHT

vastu võetud esimesel lugemisel 24. aprillil 2007 eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2007/.../EÜ makseteenuste kohta siseturul ning direktiivide 97/7/EÜ, 2002/65/EÜ, 2005/60/EÜ ja 2006/48/EÜ muutmise ning direktiivi 97/5/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (EP-PE_TC1-COD(2005)0245)

PE 387.112

ET

ET

EUROOPA PARLAMENDI SEISUKOHT

vastu võetud esimesel lugemisel 24. aprillil 2007

eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2007/.../EÜ makseteenuste kohta siseturul ning direktiivide 97/7/EÜ, 2002/65/EÜ, 2005/60/EÜ ja 2006/48/EÜ muutmise ning direktiivi 97/5/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 47 lõike 2 esimest ja kolmandat lauset ning artiklit 95,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust,

võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust,¹

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras²

¹ ELT C 109, 9.5.2006, lk 10.

² Euroopa Parlamendi 24. aprilli 2007. aasta seisukoht.

ning arvestades järgmist:

- (1) Siseturu loomiseks on väga oluline kõrvaldada ühenduses kõik sisepiirid, et oleks võimalik kaupade, isikute, teenuste ja kapitali vaba liikumine. Seetõttu on tähtis makseteenuste ühtse turu nõuetekohane toimimine. Praegu takistab turu toimimist ühtlustamise puudumine selles valdkonnas.
- (2) Praegu on liikmesriikide makseteenuste turud korraldatud eraldi, järgitakse riikide õigusakte ning makseteenuste õiguslik raamistik on killustunud 27 riigi õigussüsteemi vahel.

- (3) Käesolevas valdkonnas on juba vastu võetud mitmeid ühenduse õigusakte, nimelt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. jaanuari 1997. aasta direktiiv 97/5/EÜ (kreeditkorraldusega tehtud välismaksete kohta)¹ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. detsembri 2001. aasta määrus (EÜ) nr 2560/2001 (eurodes tehtavate välismaksete kohta)², mis pole aga olukorda piisavalt parandanud, nagu ei ole seda teinud ka komisjoni 8. detsembri 1987. aasta soovitus 87/598/EMÜ (elektrooniliste maksetega seotud Euroopa tegevusjuhise kohta (suhted finantsasutuste, kaubandusettevõtjate ja teenusepakkujate ning tarbijate vahel))³, komisjoni 17. novembri 1988. aasta soovitus 88/590/EMÜ (milles käsitletakse maksesüsteeme ning eelkõige kaardi omaniku ja kaardi väljaandja vahelisi suhteid)⁴, komisjoni 30. juuli 1997. aasta soovitus 97/489/EÜ (milles käsitletakse elektrooniliste makseviisidega tehtavaid tehinguid ning eelkõige väljaandja ja omaniku vahelisi suhteid)⁵. Need meetmed on jätkuvalt ebapiisavad. Siseriiklike õigusaktide ning ühenduse puuduliku raamistiku koosseksisteerimine tekitab segadust ja õiguskindlusetust.

¹ EÜT L 43, 14. 2.1997, lk 25.

² EÜT L 344, 28.12.2001, lk 13.

³ EÜT L 365, 24.12.1987, lk 72.

⁴ EÜT L 317, 24.11.1988, lk 55.

⁵ EÜT L 208, 2.8.1997, lk 52.

- (4) Seetõttu on oluline luua ühenduse tasandil nüüdisaegne ja sidus makseteenuste õiguslik raamistik – olenemata sellest, kas makseteenused on kooskõlas süsteemiga, mis tuleneb finantssektori algatusest luua ühtne euromaksete piirkond (Single Euro Payments Area) – mis oleks neutraalne, et tagada võrdsed võimalused kõikidele maksesüsteemidele eesmärgiga säilitada tarbijate valikuvõimalus, mis oleks võrreldes praeguste riiklike süsteemidega oluliseks sammuks edasi tarbijate kulude vähendamise, turvalisuse ja tõhususe valdkondades.
- (5) Õigusliku raamistikuga tuleks tagada usaldatavusnõudeid, uute makseteenuse pakkuja turulepääsu, teabega seotud nõudeid ning makseteenuste kasutajate ja pakkuja vastavaid õigusi ja kohustusi käsitlevate siseriiklike õigusaktide koordineeritus. Selles raamistikus tuleks säilitada määruse (EÜ) nr 2560/2001, millega loodi hindadega seonduv euromaksete ühtne turg, sätted. Direktiivi 97/5/EÜ sätted ja soovitustes 87/598/EMÜ, 88/590/EMÜ ja 97/489/EÜ antud soovitused tuleks integreerida ühte siduvasse õigusakti.

- (6) Samas ei tohiks see õiguslik raamistik olla kõikehõlmav. Selle kohaldamine peaks piirduma nende makseteenuse pakkujatega, kelle tegevus seisneb makseteenuste pakkumises makseteenuse kasutajatele. Samuti ei ole kohane kohaldada seda teenuste suhtes, mille puhul raha kantakse üle maksjalt saajale või veetakse seda üksnes pangatähtedes ja müntides või kui ülekanne põhineb pabertšekil, paberil vekslil, paberil lihtvekslil või muul makseviisil, makseteenuse pakkuja või muu isiku antud paberil maksetähikul või -kaardil, millega antakse raha saaja käsutusse. Lisaks tuleks eristada telekommunikatsiooni, infotehnoloogia või võrguoperaatorite pakutavaid makseviise, millega hõlbustatakse digitaalsete kaupade ja teenuste ostmist, sealhulgas peale tavapäraste kõneteenuste ja nende edastamise digitaalsetele seadmetele nt telefonihelinate, muusika ja digitaalsete ajalehtede ostmist. Nende kaupade või teenuste sisu võib toota kas kolmas isik või operaator, kes võivad suurendada nende olemuslikku väärtust juurdepääsu-, levitamise- või otsinguvõimaluste abil. Viimasel juhul, kui kaupu ja teenuseid levitab üks või mitu nimetatud operaatorit või tehnilistel põhjustel kolmas isik ning neid saab kasutada üksnes digitaalsete seadmete, näiteks mobiiltelefonide või arvutite abil, ei peaks seda õigusraamistikku kohaldama, kuna operaatori tegevus läheb kaugemale lihtsast maksetehingust. Siiski on õigusliku raamistiku kohaldamine asjakohane juhtudel, kui operaator tegutseb üksnes vahendajana, kes lihtsalt korraldab makse tegemise kolmandast isikust tarnijale.

- (7) Rahasiire on lihtne makseteenus, mis tavaliselt põhineb sularahal, mille maksja annab makseteenuse pakkujale, kes maksab vastava summa (nt sidevõrgu kaudu) saajale või teisele makseteenuse pakkujale, kes tegutseb saaja nimel. Mõnes liikmesriigis osutavad supermarketid, kaubandusettevõtjad ja teised jaekaubanduse ettevõtjad avalikkusele sarnast teenust, mis võimaldab maksta kommunaalteenuste arveid ja teisi tavapäraseid majapidamise kuluarveid. Nimetatud arvete maksmise teenust tuleks pidada käesolevas direktiivis määratletud rahasiirdeks, kui pädevad asutused ei loe seda tegevust mõne muu lisas loetletud makseteenuse alla kuuluvaks.
- (8) On vaja määratleda selliste makseteenuse pakkujate kategooriad, kes võivad õiguspäraselt pakkuda neid makseteenuseid kogu ühenduses, nimelt krediidasutused, kes võtavad oma kasutajatelt vastu hoiuseid, mida saab kasutada maksetehingu rahastamiseks ja kelle suhtes tuleks jätkuvalt kohaldada usaldatavusnõudeid Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta direktiivi 2006/48/EÜ (krediidasutuste asutamise ja tegevuse kohta)¹ alusel, ning elektronraha asutused, kes annavad välja elektronraha, mida saab kasutada maksetehingu rahastamiseks ja kelle suhtes tuleks jätkuvalt kohaldada usaldatavusnõudeid Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. septembri 2000. aasta direktiivi 2000/46/EÜ (elektronrahaasutuste asutamise ja tegevuse kohta ning usaldatavusnormatiivide täitmise üle peetava järelevalve kohta)² alusel, ning postižiiroasutused, kellel on selleks õigus siseriiklike õigusaktide alusel.

¹ ELT L 177, 30.6.2006, lk 1. Direktiivi on muudetud komisjoni direktiiviga 2007/18/EÜ (ELT L 87, 28.3.2007, lk 9).

² EÜT L 275, 27.10.2000, lk 39.

- (9) Käesoleva direktiiviga tuleks sätestada eeskirjad, mis käsitlevad maksetehingu täitmist, kui raha on elektronraha direktiivi 2000/46/EÜ artikli 1 lõike 3 punkti b tähenduses. Käesolev direktiiv ei peaks siiski reguleerima elektronraha väljaandmist ega muutama direktiiviga 2000/46/EÜ sätestatud elektronraha asutuste usaldatavusnormatiive. Seetõttu ei peaks makseasutustel olema lubatud elektronraha välja anda.
- (10) Turulepääsu õiguslike tõkete eemaldamiseks on vaja kehtestada kõigile makseteenuse pakkujaile, kes ei ole seotud hoiuste vastuvõtmise ega elektronraha väljaandmisega, ühtne tegevusluba. Seetõttu on kohane kehtestada uus makseteenuse pakkujaate kategooria, „makseasutused”, kes on olemasolevatesse kategooriatesse mittekuuluvad füüsilised või juriidilised isikud, ja näha ette neile kõikjal ühenduses makseteenuse osutamiseks tegevusloa andmine rangete ja kõikehõlmavate tingimuste alusel. Nii kehtiksid kõikjal ühenduses selliste teenuste suhtes samad tingimused.
- (11) Makseasutusele tegevusloa andmise ja selle kehtimise tingimustes peaksid olema usaldatavusnõuded, mis on proportsionaalsed vahendajate äritegevusega seotud tegevus- ja finantsriskidega. Sellega seoses on vaja kindlat korda, mille kohaselt nõutakse algkapitali kombineerituna pideva tegevuspõhise kapitaliga ja mille võiks põhjalikumalt välja töötada sobival ajal, sõltuvalt turu vajadustest.

Kuna eksisteerib valik erinevaid makseteenuseid, peaks käesoleva direktiivi kohaselt olema lubatud erinevad meetodid koos teatava õigusega järelevalvet teostada, tagamaks, et sarnaseid riske käsitletakse samal viisil kõigi makseteenuste pakkujate puhul.

Makseasutustele kehtestatud nõuded peaksid kajastama asjaolu, et makseasutused tegelevad rohkem spetsialiseerunud ja piiratud tegevusvaldkonnas ning seega on nende riskid kitsamad ja kergemini jälgitavad ning kontrollitavad kui krediidasutuste mitmesugustest tegevustest tulenevad riskid. Eelkõige tuleks keelata makseasutustel võtta kasutajatelt vastu hoiuseid ning lubada kasutada ainult kasutajatelt makseteenuste osutamiseks saadud raha. Tuleks sätestada, et klientide raha tuleb hoida eraldi makseasutuse rahast, mis on ette nähtud muuks äritegevuseks. Makseasutuste suhtes tuleks kohaldada ka tõhusaid rahapesu ja terrorismi rahastamise vastaseid nõudeid.

- (12) Makseasutused peaksid koostama oma raamatupidamise aasta-aruanded vastavalt nõukogu 25. juuli 1978. aasta direktiivile 78/660/EMÜ (mis käsitleb teatavat liiki äriühingute raamatupidamise aastaaruandeid)¹ ja, kui see on asjakohane, nõukogu 13. juuni 1983. aasta direktiivile 83/349/EMÜ (mis käsitleb konsolideeritud aastaaruandeid)² ning nõukogu 8. detsembri 1986. aasta direktiivile 86/635/EMÜ (pankade ja muude rahaasutuste raamatupidamise aastaaruannete ja konsolideeritud aruannete kohta)³. Raamatupidamise aasta-aruandeid ja ühendaruandeid tuleks auditeerida, välja arvatud juhul, kui makseasutus on sellest kohustusest direktiivi 78/660/EMÜ ja, kui see on asjakohane, direktiivide 83/349/EMÜ ja 86/635/EMÜ kohaselt vabastatud.

¹ EÜT L 222, 14.8.1978, lk 11. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2006/46/EÜ (ELT L 224, 16.8.2006, lk 1).

² EÜT L 193, 18.7.1983, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2006/99/EÜ (ELT L 363, 20.12.2006, lk 137).

³ EÜT L 372, 31.12.1986, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2006/46/EÜ.

- (13) Käesolev direktiiv peaks reguleerima makseasutuste laenutegevust, st krediidiinide rahastamist ja krediitkaartide väljastamist üksnes juhul, kui see on tihedalt seotud makseteenustega. Üksnes juhul, kui makseasutus annab laenu makseteenuste hõlbustamise eesmärgil ja selline laen on lühiajaline ning antud mitte pikemaks kui kaheteistkümneks kuuks, sealhulgas vaba tagasimaksega laenud, on asjakohane lubada makseasutustel anda selliseid laene seoses nende piiriülese tegevusega, tingimusel et laenu refinantseeritakse peamiselt makseasutuse enda rahaga, samuti kapitaliturgudelt saadud rahaga, kuid mitte rahaga, mida makseasutus haldab klientide nimel makseteenuste teostamiseks. Eeltoodu ei peaks piirama nõukogu 22. detsembri 1986. aasta direktiivi 87/102/EMÜ (liikmesriikide tarbijakrediiti käsitlevate õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta)¹ ja muude asjakohaste ühenduse või siseriiklike õigusaktide kohaldamist, mis puudutavad tarbijatele laenu andmise tingimusi, mida ei ühtlustata käesoleva direktiiviga.
- (14) Liikmesriigid peaksid määrama ametiasutused, kes vastutavad makseasutustele tegevusloa andmise ning, kontrolli ja tegevusloa tühistamise üle otsustamise eest. Ühtse kohtlemise tagamiseks ei tohiks liikmesriigid kohaldada makseasutuste suhtes muid nõudeid peale käesolevas direktiivis sätestatud nõuete. Kõiki pädevate asutuste tehtud otsuseid peaks siiski saama vaidlustada kohtus. Lisaks sellele ei peaks pädevate asutuste ülesanded mõjutama maksesüsteemide järelevalvet, mis vastavalt asutamislepingu artikli 105 lõike 2 neljandale taandele on Euroopa Keskpankade Süsteemi ülesanne.

¹ EÜT L 42, 12.2.1987, lk 48. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 98/7/EÜ (EÜT L 101, 1.4.1998, lk 17).

- (15) Võttes arvesse soovi registreerida kõigi rahaülekandevteenuse pakkujate andmed ja asukoht ning neid kõiki teatud moel aktsepteerida, sõltumata sellest, kas nad suudavad täita kõiki tingimusi makseasutuse tegevusloa saamiseks, nii et keegi neist ei peaks ühinema varimajandusega, ning kohaldada kõikide rahaülekandevteenuse pakkujate suhtes teatud õiguslikke ja regulatiivseid miinimumnõudeid, on kohane kooskõlas rahapesuvastase töökonna VI erisoovituse põhjendusega kehtestada mehhanism, mille alusel saab neid makseteenuse pakkujaid, kes ei suuda täita kõiki neid tingimusi, ikkagi kohelda makseasutustena. Selleks peaksid liikmesriigid kandma need isikud makseasutuste registrisse, kohaldamata nende suhtes kõiki tegevusloa andmise tingimusi. Erandi tegemise võimaluse suhtes on siiski väga oluline kohaldada rangeid, maksetehingute mahuga seotud nõudeid. Erandit kasutavatel makseasutustel ei peaks olema ei asutamisõigust ega teenuste osutamise vabadust, samuti ei tohiks nad maksesüsteemi liikmena neid õigusi kaudselt teostada.

- (16) Igale makseteenuse pakkujale on oluline omada juurdepääsu maksesüsteemide tehnilise infrastruktuuri teenustele. Sellise juurdepääsu suhtes tuleks siiski kohaldada asjakohaseid nõudeid nende süsteemide terviklikkuse ja stabiilsuse tagamiseks. Iga makseteenuse pakkuja, kes taotleb maksesüsteemis osalemise võimalust, peab maksesüsteemis osalejatele tõendama, et tema sisekorraldus on piisavalt kindel igasuguste riskide tõrjumiseks. Tavaliselt hõlmavad need maksesüsteemid näiteks nelja osapoolega maksete vahendamise süsteeme ning suuremahulisi maksete vahendamise süsteeme, millega täidetakse krediidikorraldusi ja otsearveldusi. Tegevusloa saanud makseteenuse pakkujate erinevate kategooriate võrdse kohtlemise tagamiseks kõikjal ühenduses vastavalt nende tegevusloale, on vaja selgitada eeskirju, mis käsitlevad juurdepääsu makseteenuste osutamisele ja maksesüsteemidele. Sätestada tuleks tegevusloa saanud makseasutuste ja krediitiasutuste mittediskrimineeriv kohtlemine, et kõik siseturul konkureerivad makseteenuse pakkujad saaksid võrdsetel tingimustel kasutada nende maksesüsteemide tehnilise infrastruktuuri teenuseid. Erineva kohtlemise sätestamine tegevusloa saanud makseteenuse pakkujate ja käesoleva direktiivi või direktiivi 2000/46/EÜ artikli 8 kohast erandit kasutavate makseteenuse pakkujate suhtes on asjakohane erinevuste tõttu nende usaldatavusnõuetes.

Igal juhul tohiks erinevusi hinnatingimustes lubada vaid siis, kui see on tingitud makseteenuse pakkujatest tulenevate erinevustega hindades. See ei tohiks piirata Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. mai 1998. aasta direktiivi 98/26/EÜ (arvelduse lõplikkuse kohta makse- ja väärtpaberi arveldussüsteemides)¹ kohast liikmesriikide õigust piirata juurdepääsu süsteemsetelt olulistele süsteemidele ning piirata Euroopa Keskpanga ja Euroopa Keskpankade Süsteemi pädevusi maksesüsteemidele juurdepääsu valdkonnas, mis neil on vastavalt asutamislepingu artikli 105 lõikele 2 ning Euroopa Keskpankade Süsteemi põhikirja artiklile 3.1 ja artiklile 22.

- (17) Maksesüsteemidele juurdepääsu reguleerivaid sätteid ei kohaldata süsteemide suhtes, mille on asutanud ja mida haldab üks makseteenuse pakkuja. Nimetatud süsteemid võivad maksesüsteemidega kas otseselt konkureerida või üldjuhul toimida turuniššides, mis ei ole maksesüsteemide poolt piisavalt kaetud. Need maksesüsteemid hõlmavad üldjuhul kolme osapoolega süsteeme, näiteks kolme osapoolega kaardisüsteeme, telekommunikatsiooniteenuste pakkujate osutatud makseteenuseid või rahasiirdeteenuseid, mille puhul süsteemi haldaja on nii maksja kui ka saaja makseteenuse pakkuja ning samuti pangakonsortsiumite siseseid süsteeme. Selleks et stimuleerida konkurentsi, mida sellised maksesüsteemid võivad pakkuda loodud tavapärastele maksesüsteemidele, ei ole kolmandatele osapooltele nende maksesüsteemidele juurdepääsu andmine põhimõtteliselt asjakohane. Nende süsteemide suhtes kohaldatakse siiski alati ühenduse ja liikmesriikide konkurentsieeskirju, mille kohaselt võidakse nõuda nende süsteemidele juurdepääsu võimaldamist, et tagada makseturgudel tegelikku konkurentsi.

¹ EÜT L 166, 11.6.1998, lk 45.

- (18) Tuleks sätestada eeskirjade kogum makseteenuste tingimuste ja teabe suhtes kehtivate nõuete läbipaistvuse tagamiseks.
- (19) Käesolevat direktiivi ei peaks kohaldama ei sularahas tehtud maksetehingute suhtes, kuna sularaha ühtne makseturg on juba olemas, ega ka pabertšekkides tehtud maksetehingute suhtes, kuna neid ei saa nende olemuse tõttu töödelda sama tõhusalt kui teisi makseviise. Nimetatud valdkondades kasutatavad tegevusnormid peaksid siiski põhinema käesolevas direktiivis sätestatud põhimõtetel.
- (20) Kuna tarbijad ja ettevõtjad ei ole samas olukorras, ei vaja nad ka samal tasemel kaitset. Kuigi on oluline tagada tarbijate õigused sätetega, mille suhtes ei saa lepinguga teha erandit, on asjakohane võimaldada ettevõtjatel ja organisatsioonidel ka teisiti kokku leppida. Liikmesriikidel peaks siiski olema võimalus ette näha, et komisjoni 6. mai 2003. aasta soovitus 2003/361/EÜ (mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate määratluse kohta)¹ määratletud mikroettevõtteid tuleks käsitleda samal viisil nagu tarbijaid. Olenemata kasutajast peaks igal juhul alati kohaldama käesoleva direktiivi mõningaid keskseid sätteid.

¹ ELT L 124, 20.5.2003, lk 36.

- (21) Käesolevas direktiivis tuleks täpsustada makseteenuse pakkujate kohustused teabe andmisel makseteenuse kasutajatele, kes peaksid saama ühesuguse kõrgetasemelise selge teabe makseteenuste kohta, et teha teadlikke valikuid ja võrrelda erinevaid pakkumisi ELis. Läbipaistvuse huvides peaks käesolev direktiiv sätestama ühtlustatud nõuded, millega tagatakse vajaliku ja piisava teabe esitamine makseteenuse kasutajatele seoses makseteenuse lepingu ja maksetehingutega. Ühtse makseteenuste turu tõrgeteta toimimise edendamise eesmärgil ei tohiks liikmesriigid teabe andmise valdkonnas vastu võtta muid sätteid kui käesolevas direktiivis sätestatud sätteid.
- (22) Tarbijaid tuleks kaitsta ebaausate ja eksitavate tavade eest kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2005. aasta direktiiviga 2005/29/EÜ (mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul)¹, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2000. aasta direktiiviga 2000/31/EÜ (infoühiskonna teenuste teatavate õiguslike aspektide, eriti elektroonilise kaubanduse kohta siseturul (direktiiv elektroonilise kaubanduse kohta))² ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. septembri 2002. aasta direktiiviga 2002/65/EÜ (milles käsitletakse tarbijale suunatud finantsteenuste kaugturustust)³. Jätkuvalt kohaldatakse nimetatud direktiivide lisasätteid. Eelkõige tuleks selgitada käesoleva direktiivi ja direktiivi 2002/65/EÜ vahelist lepingueelsete teavitamiskohustuste seost.

¹ ELT L 149, 11.6.2005, lk 22.

² EÜT L 178, 17.7.2000, lk 1.

³ EÜT L 271, 9.10.2002, lk 16. Direktiivi on muudetud direktiiviga 2005/29/EÜ (ELT L 149, 11.6.2005, lk 22).

- (23) Nõutav teave peaks olema proportsionaalne kasutajate vajadustega ning see tuleks edastada standardviisil. Ühekordse maksetehingu teabenõuded peaksid siiski erinema järjestikuseid maksetehinguid sätestava raamlepingu teabenõuetest.
- (24) Praktikas on raamlepingud ja nendega hõlmatud maksetehingud palju tavalisemad ja majanduslikult olulisemad kui ühekordsed maksetehingud. Raamleping on nõutav maksekonto või erimakseviisi olemasolu korral. Seetõttu peaksid raamlepingute puhul kohaldatavad eelneva teavitamise nõuded olema küllalt ulatuslikud ning teave tuleks alati esitada kas paberkandjal või teistel püsivatel andmekandjatel, mille hulka kuuluvad konto väljavõtte printerite väljatrükid, disketid, CD-ROMid, DVDd ja personaalarvutite kõvakettad, millele võib salvestada elektronposti ja veebilehed, kui neid saab tulevikus teabe otstarbe seisukohast piisava aja jooksul kasutada ja kui nad võimaldavad salvestatud teavet muutmata kujul taasesitada. Makseteenuse pakkujal ja makseteenuse kasutajal peaks siiski olema võimalik täidetud maksetehinguid käsitleva teabe edastamise viis raamlepingus kokku leppida, näiteks võivad nad kokku leppida, et internetipanganduses on kogu teave maksekonto kohta kättesaadav arvutivõrgus (*on-line*).

- (25) Ühekordsete maksetehingute puhul peaks makseteenuse pakkuja alati edastama üksnes olulise teabe ja tegema seda omal algatusel. Kuna maksja on enda maksekäsundi esitamise ajal tavaliselt kohal, ei ole vaja nõuda, et teave peaks igal juhul olema esitatud paberkandjal või teisel püsival andmekandjal. Makseteenuse pakkuja võib teavet edastada makse tegemise kohas suuliselt või seda teisiti kergelt kättesaadavaks teha, näiteks hoides makse tegemise kohas nõudeid teadetetahvilil. Samuti tuleks teavet anda, kust saab muud üksikasjalikumat teavet (nt veebilehe aadress). Tarbija nõudel tuleb oluline teave siiski esitada paberkandjal või teisel püsival andmekandjal.
- (26) Käesolev direktiiv peaks kinnitama tarbija õigust saada tasuta asjakohast teavet, enne kui ta seob ennast mis tahes makseteenuse lepinguga. Ühtlasi peaks tarbijal olema võimalik mis tahes hetkel kogu lepingusuhte vältel nõuda paberkandjal ja tasuta eelnevat teavet ning raamlepingut, et ta saaks võrrelda makseteenuse pakkuja osutatud teenuste vastavust nõuetega ning kontrollida mis tahes vaidluse korral enda lepingulisi õigusi ja kohustusi. Nimetatud sätted peaksid olema kooskõlas eeskirjadega, mis on sätestatud direktiiviga 2002/65/EÜ. Käesoleva direktiivi selgesõnalised sätted teabe tasuta edastamise kohta ei tohiks endaga kaasa tuua olukorda, kus teiste kohaldatavate direktiivide alusel tarbijatele edastatava teabe suhtes võib kehtestada tasusid.

- (27) Makseteenuse pakkuja peab makseteenuse kasutajale andma nõutavat teavet viisil, mis arvestab viimase vajadusi ning samuti praktilisi ja tehnilisi aspekte ning tasuvust olenevalt asjaomase makseteenuse lepingu osas saavutatud kokkuleppest. Seega peaks käesolevas direktiivis eristama kahte viisi, kuidas makseteenuse pakkuja peab teavet andma.
- Makseteenuse pakkuja peaks kas teavet andma, st edastama teabe aktiivselt, käesoleva direktiivi kohaselt, nõuetekohasel ajal makseteenuse kasutaja täiendava meeldetuletuseta või tuleks teave teha makseteenuse kasutajale kättesaadavaks, võttes arvesse mis tahes taotlused, mis ta võib esitada täiendava teabe saamiseks. Sellisel juhul peab makseteenuse kasutaja astuma aktiivseid samme teabe saamiseks: näiteks paluma seda selgesõnaliselt makseteenuse pakkujalt, logides sisse pangakonto postkasti või sisestades pangakaardi pangaautomaati kontoväljavõtte saamiseks. Sellisel juhul peab makseteenuse pakkuja tagama, et teabele on võimalik juurde pääseda ja teave on makseteenuse kasutajale kättesaadav.

- (28) Lisaks peaks tarbija täidetud maksetehingute kohta saama põhiteavet lisatasudeta. Ühekordse maksetehingu puhul ei tohiks makseteenuse pakkuja teabe eest eraldi tasu võtta. Samamoodi peaks andma tasuta igakuist teavet raamlepingu kohaselt teostatavate maksetehingute täitmise kohta. Võttes arvesse hinnakujunduse läbipaistvuse olulisust ja tarbijate erinevaid vajadusi, peaksid osapooled siiski kokku leppima tasude osas, mida kohaldatakse sagedasema või täiendava teabe edastamise korral. Erinevate siseriiklike tavade arvessevõtmiseks peaks liikmesriikidel olema lubatud sätestada eeskirju, millega nõutakse, et igakuised paberkandjal maksekonto väljavõtted antaks alati tasuta.
- (29) Klientide liikuvuse soodustamiseks peaks tarbijatel olema võimalik ühe aasta möödumisel raamleping tasuta lõpetada. Tarbijate puhul peaks maksimaalne etteteatamise aeg olema üks kuu ja makseteenuse pakkujate puhul minimaalselt kaks kuud. Käesolev direktiiv ei peaks piirama makseteenuse pakkuja kohustust lõpetada makseteenuseleping eriolukorras vastavalt muudele asjakohastele ühenduse või siseriiklikele õigusaktidele, nagu rahapesu ja terrorismi rahastamist, raha külmutamisele suunatud mis tahes meetet või kuritegude ennetamise ja uurimisega seotud mis tahes erimeedet käsitlevad õigusaktid.

- (30) Madala väärtusega maksete instrumendid peaksid olema odav ja kergesti kasutatav alternatiiv odavate kaupade ja teenuste puhul ning neid ei tohiks liigsete nõuetega üle koormata. Asjakohased teabenõuded ja eeskirjad nende täitmise kohta peaksid seetõttu piirduma olulise teabega, võttes samuti arvesse tehnilist suutlikkust, mida võib madala väärtusega maksetele mõeldud instrumentidelt õigustatult oodata. Vaatamata leebemale korrale peaks makseteenuse kasutajatele olema tagatud asjakohane kaitse, arvestades nende makseviisidega seotud piiratud riske, eelkõige seoses ettemakstud makseviisidega.
- (31) Autoriseerimata või väära maksetehingu riski ja tagajärgede vähendamiseks peaks makseteenuse kasutaja teatama makseteenuse pakkujale nii kiiresti kui võimalik väidetavalt autoriseerimata või väärast maksetehingust, tingimusel et makseteenuse pakkuja on täitnud oma teavitamiskohustuse vastavalt käesoleva direktiivile. Kui makseteenuse kasutaja peab teavitamise tähtpäevast kinni, peaks tal olema võimalik neid nõudeid esitada siseriikliku õiguse kohase aegumistähtaja jooksul. Käesolev direktiiv ei mõjuta muid makseteenuse kasutajate ja makseteenuse pakkujate vahelisi nõudeid.

- (32) Et makseteenuse kasutajal oleks stiimul teatada oma teenuse pakkuja liigse viivitusest igast makseviisi vargusest või kaotamisest ning seega vähendada autoriseerimata maksetehingute riski, peaks kasutaja vastutama üksnes piiratud summa eest, välja arvatud juhul, kui makseteenuse kasutaja on kasutanud pettust või tegemist on tõsise hooletusega. Lisaks, kui kasutaja on makseteenuse pakkuja teatanud, et tema makseviisi võidi väärkasutada, ei peaks kasutajalt nõudma nende edasiste kahjude kandmist, mis tulenevad selle makseviisi autoriseerimata kasutamisest. Käesolev direktiiv ei piira makseteenuse pakkuja kohustust vastutada enda toodete tehnilise turvalisuse eest.
- (33) Et hinnata makseteenuse kasutaja võimalikku hooletust, tuleb arvesse võtta kõiki asjaolusid. Väidetava hooletuse tõendeid ja selle raskusastet tuleks hinnata vastavalt siseriiklikule õigusele. Makseviisi pakkumise ja kasutamisega seonduvaid lepingutingimusi ja nõudeid, mis suurendavad tarbija tõendamiskohustust või vähendavad väljaandja tõendamiskohustust, tuleks käsitada kehtetutena.
- (34) Liikmesriikidel peaks olema võimalik kehtestada tarbijatele eespool nimetatutest leebemaid eeskirju, et säilitada olemasolevat tarbijakaitse taset ning suurendada usaldust elektrooniliste makseviiside ohutu kasutamise suhtes. Vastavalt tuleks arvesse võtta tõsiasi, et erinevad makseviisid toovad endaga kaasa erinevaid ohtusid, edendades seega ohutumate makseviiside väljastamist. Liikmesriikidel peaks olema lubatud vähendada maksja vastutust või sellest täielikult loobuda, välja arvatud juhul, kui maksja on tegutsenud pettuse teel.

- (35) Tuleks sätestada kahju jagamine autoriseerimata maksetehingute puhul. Tarbijateks mitteolevate makseteenuse kasutajate suhtes tuleks kohaldada erinevaid sätteid, kuna sellistel kasutajatel on tavaliselt võimalik paremini hinnata pettuse riski ja võtta tasakaalustavaid meetmeid.
- (36) Käesoleva direktiiviga tuleks sätestada tagasimaksmise eeskirjad, mis kaitseksid tarbijat, kui täidetud maksetehing ületab summat, mida oleks üldjuhul võinud eeldada. Makseteenuse pakkujatel peaks olema võimalik ette näha veelgi soodsamad tingimused oma tarbijatele ja näiteks tagasi maksta mis tahes vaidlustatavad maksetehingud. Juhul kui kasutaja nõuab sellise makse tagasimaksmist, ei tohiks tagasimakseõigused mõjutada ei makse aluseks olevaid maksja kohustusi saaja ees, näiteks seoses kauba või teenusega, mis on tellitud, tarbitud või mille eest nõutakse õiguspäraselt tasu, ega tarbija õigust maksekäsund tühistada.

- (37) Tarbijatel ja ettevõtjatel peab finantsplaneerimiseks ja maksekohustuste õigeaegseks täitmiseks olema kindlus aja suhtes, mis maksekäsundi täitmiseks kulub. Seetõttu peaks käesolev direktiiv kehtestama ajahetke, millest alates jõustuvad õigused ja kohustused – ajahetk, mil makseteenuse pakkuja saab maksekäsundi, sealhulgas aeg, mil tal on olnud võimalus seda saada makseteenuse lepingus kokkulepitud sidevahendi teel, olenemata mis tahes eelnevast protsessis osalemisest, mille tulemusel koostatakse ja edastatakse maksekäsund, nt raha kontrollimise turvalisus ja võimalus, teave PIN-koodi kasutamise kohta, maksekohustuse väljastamine. Lisaks peaks maksekäsundi saamine aset leidma siis, kui maksja makseteenuse pakkuja saab maksja arvelt debiteeritava maksekäsundi. Selles kontekstis ei oma tähtsust päev või ajahetk, mil saaja edastab oma teenusepakkujale nõude näiteks kaardimakse või otsearvelduse kaudu tehtud makse väljamaksmiseks või mil saaja makseteenuse pakkuja teeb saajale asjaomases summas ettemakse tema kontot vastavalt krediteerides. Makseteenuse kasutajatel peaks olema võimalik eeldada, et täielik ja kehtiv maksekäsund täidetakse nõuetekohaselt, kui makseteenuse pakkujal ei ole ühtegi lepingulist või seadusjärgset põhjust keeldumiseks. Kui makseteenuse pakkuja keeldub maksekäsundi täitmisest, peaks ta makseteenuse kasutajale esimesel võimalusel teatama keeldumisest ja selle põhjusest, tehes seda kooskõlas ühenduse ja siseriikliku õiguse nõuetega.

- (38) Pidades silmas kiirust, millega nüüdisaegsed, täielikult automatiseeritud maksesüsteemid maksetehinguid töötlevad, mis tähendab seda, et pärast teatavat ajahetke ei saa maksekäsundeid tühistada ilma käsitsi sekkumise suurte kuludeta, on vaja määrata makse tühistamise kindel tähtaeg. Sõltuvalt makseteenuse ja maksekäsundi liigist võivad osapooled siiski kokku leppida erineva tähtaja kohaldamises. Antud kontekstis saab tühistamist kohaldada üksnes makseteenuse pakkuja ja makseteenuse kasutaja vahelise suhte suhtes, ning seega ei piira see maksesüsteemides asetleidvate maksetehingute tühistamatust ja lõplikkust.
- (39) Kõnealune tühistamatus ei peaks mõjutama mõnede liikmesriikide õigusest tulenevat makseteenuse pakkuja õigust või kohustust, kookõlas maksja raamlepingu või siseriiklike õigus- ja haldusnormide või juhistega, maksta maksja ning saaja vahelise vaidluse korral maksjale tagasi täidetud maksetehingu summa. Kõnealust tagasimakset tuleks käsitleda uue maksekäsundina. Välja arvatud nimetatud juhtudel, tuleks maksekäsundi aluseks olevate kohustustega seonduv õigusvaidlus lahendada üksnes maksja ja saaja vahel.

- (40) Seoses maksete täielikult integreeritud otsetöötlemise ja õiguskindlusega, et tagada makseteenuse kasutajate vaheliste aluskohustuste täitmine, on väga oluline, et saaja kontole tuleks krediteerida maksja poolt ülekantud täielik summa. Samuti ei tohiks ühelgi maksetehingu täitmisega seotud vahendajal olla võimalik midagi maha arvestada ülekantavalt summalt. Saajal peaks siiski olema võimalik sõlmida oma makseteenuse pakkujaga kokkulepe, mille alusel viimane võib oma tasud maha lahutada. Võimaldamaks saajal kontrollida, et maksmisele kuuluv summa on nõuetekohaselt makstud, peaks maksetehingu täitmise kohta esitatud teabes olema siiski märgitud mitte ainult ülekantava raha kogusumma, vaid lisaks ka kõikide tasude summa.
- (41) Tasudega seoses on kogemused näidanud, et tasude jagamine maksja ja saaja vahel on kõige tõhusam süsteem, sest see soodustab maksete otsetöötlemist. Seetõttu tuleks sätestada, et üldjuhul võtab makseteenuse pakkuja tasu otse maksjalt ja saajalt. Seda tuleks kohaldada siiski üksnes juhul kui maksetehing ei nõua valuutavahetust. Kehtestatud tasude summa võib samuti olla null, kuna käesoleva direktiivi sätteid ei mõjuta praktikat, mille kohaselt makseteenuse pakkuja ei võta tarbijatelt tasu nende pangakontode krediteerimise eest. Sarnaselt võib makseteenuse pakkuja sõltuvalt lepingutingimustest makseteenuse kasutamise eest tasusid sisse nõuda üksnes saajalt (kaubandusettevõtjalt), mis tähendab et maksja suhtes ei kehtestata tasusid. Maksesüsteemide kasutamise eest võetavad tasud võivad olla kehtestatud liikmemaksu kujul. Ülekantud summat või mis tahes kehtestatud tasusid käsitlevad sätteid ei oma otsest mõju makseteenuste pakkujate või mis tahes vahendajate vahelisele hinnakujundusele.

- (42) Läbipaistvuse ja konkurentsi edendamise eesmärgil ei tohiks makseteenuse pakkuja takistada saajat esitamast taotlust maksja suhtes teatava makseviisi kasutamise puhul kasutatava tasu kehtestamiseks. Samal ajal kui saajale peaks jääma õigus kehtestada teatava makseviisi kasutamise suhtes tasu, võivad liikmesriigid otsustada, kas nad keelavad või piiravad mis tahes sellist tegevust, kui nende arvates on see põhjendatud, sest tegemist on konkurentsivastase hinnakujunduse või sellise hinnakujundusega, mis võib negatiivselt mõjutada teatavate makseviiside kasutamist, võttes arvesse konkurentsi ning tõhusate makseviiside kasutamise edendamise vajadust.
- (43) Maksete tõhususe parandamiseks kogu ühenduses tuleks kehtestada maksimaalne ühepäevane täitmisaeg kõigi maksja algatatud maksekäsundite suhtes, mis on eurodes või euroalasse mittekuuluva liikmesriigi vääringus, sealhulgas krediidikorralduste ja rahaülekannete suhtes. Kõigi muude maksete korral, näiteks saaja poolt või kaudu algatatud maksed, sealhulgas otsearveldused ja kaardimaksed, tuleks kohaldada sama ühepäevast täitmisaega, kui makseteenuse pakkuja ja maksja vahel puudub selge kokkulepe pikema täitmisaaja kohta. Kui maksekäsund on paberkandjal, võib eespool nimetatud tähtaegasid pikendada ühe arvelduspäeva võrra. See võimaldab makseteenuste jätkuvat osutamist nendele tarbijatele, kes on harjunud üksnes paberkandjal olevate dokumentidega. Otsearvelduste süsteemi kasutamisel peaks saaja makseteenuse pakkuja edastama maksenõude saaja ja tema makseteenuse pakkuja vahel kokku lepitud ajavahemiku jooksul, et võimaldada arveldamist kokkulepitud tähtpäeval. Võttes arvesse asjaolu, et riigisiseste maksete infrastruktuurid on tihti väga tõhusad, ning teenuse senise taseme halvenemise vältimiseks võivad liikmesriigid alles jätta või kehtestada vajadusel eeskirjad, millega määratletakse ühest arvelduspäevast lühem täitmisaeg.

- (44) Makse kogusummas täitmist ja makse täitmisaega käsitlevad sätted peaksid olema aluseks heale tavale, mida kasutatakse juhul, kui üks teenusepakkujatest ei paikne ühenduses.
- (45) Makseteenuse kasutajatel on väga oluline teada makseteenuste tegelikke kulusid ja tasusid, et teha oma valik. Järelikult ei tohiks lubada läbipaistmatuid hinnakujunduse meetodeid, sest on üldiselt teada, et selliste meetodite puhul on tarbijal erakordselt raske määrata kindlaks makseteenuse tegelikku hinda. Eelkõige ei tohiks lubada kasutajale ebasoodsa väärtuspäeva kasutamist.

- (46) Maksesüsteemi sujuv ja tõhus toimimine sõltub sellest, kas kasutaja saab olla kindel, et makseteenuse pakkuja täidab maksetehingu korrektselt ja kokkulepitud ajaks. Tavaliselt saab teenuse pakkuja hinnata riske, mis on seotud maksetehinguga. Teenuse pakkuja võimaldab kasutada maksesüsteemi, teeb korralduse tagasi kutsuda valesti suunatud või eraldatud raha ja teeb enamikul juhtudel otsuse, milliseid vahendajaid kaasata tehingu täitmisel. Kõiki neid kaalutlusi arvesse võttes on täiesti kohane (välja arvatud ebatavaliste ja ettenägematute asjaolude korral) kehtestada makseteenuse pakkuja vastutus kasutajalt aktsepteeritud maksetehingu täitmise eest, välja arvatud saaja makseteenuse pakkuja, kelle valimise eest vastutab üksnes saaja, tegevuse ja tegevusetuse eest. Ent selleks, et maksja ei jääks kaitseta ebatõenäolistes olukordades, kus võib jääda määratlemata (*non liquet*), kas saaja makseteenuse pakkuja sai maksesumma nõuetekohaselt kätte või mitte, peaks vastav tõendamise kohustus olema maksja makseteenuse pakkujal. Üldjuhul võib eeldada, et vahendav asutus, tavaliselt nn neutraalne organ, nt keskpank või arvelduskoda, mis kannab maksesumma raha saatvalt makseteenuse pakkujalt raha saavale makseteenuse pakkujale, salvestab arveldusega seonduvad andmed ning saab need hiljem vajadusel kättesaadavaks teha. Kui maksesumma on krediteeritud makset saava makseteenuse pakkuja arvele, peaks saajal tekkima viivitamatult nõudeõigus oma makseteenuse pakkuja vastu maksesumma saaja kontole krediteerimiseks.

- (47) Maksja makseteenuse pakkuja peaks võtma vastutuse makse nõuetekohase täitmise eest, sealhulgas eelkõige maksetehingu kogu ulatuse ja täitmisaja eest, ning täieliku vastutuse mis tahes eksimuse eest, mida teevad makseahelasse kuuluvad teised osapooled kuni makse laekumiseni saaja kontole. Juhul kui kogusumma ei ole saaja makseteenuse pakkujale krediteeritud, peaks nimetatud vastutuse tulemusena maksja makseteenuse pakkuja parandama maksetehingu või liigse viivitusega maksjale tehingu asjakohase summa tagasi maksma, ilma et see piiraks kõiki teisi nõudeid, mida võidakse esitada siseriikliku õiguse kohaselt. Käesolev direktiiv peaks puudutama üksnes makseteenuse kasutaja ja makseteenuse pakkuja vahelisi lepingulisi kohustusi ja vastutust. Krediidikorralduste ja muude makseteenuste nõuetekohaseks toimimiseks peavad makseteenuse pakkujatel ja nende vahendajatel, nt töötlejatel olema lepingud, milles on kokku lepitud nende vastastikustes õigustes ja kohustustes. Kohustustega seonduvad küsimused on nimetatud ühtsete lepingute oluline osa. Maksetehingus osalevate makseteenuse pakkujate ja vahendajate usaldusväärsuse tagamiseks on oluline õiguskindlus, et makseteenuse pakkujale, kes ei ole süüdi makse mittenõuetekohases täitmisel, kompenseeritakse kantud kahju või makstud summad käesoleva direktiivi vastutust käsitlevate sätete alusel. Täiendavad regressiõigused ja selle sisu üksikasjad ning viisid, kuidas käsitleda makseteenuse pakkuja või vahendaja suhtes seoses vale maksetehinguga esitatud nõuet, peaks määratlema lepingutes.

- (48) Makseteenuse pakkujal peaks olema võimalik määrata üheselt kindlaks teave, mis on maksekäsundi nõuetekohaseks täitmiseks vajalik. Teisest küljest tuleks siiski selleks, et vältida killustumist ja ühenduses integreeritud maksesüsteemide loomise ohustamist, mitte lubada liikmesriikidel nõuda maksetehingute puhul konkreetse tunnuse kasutamist. See ei tohiks siiski takistada liikmesriikidel nõudmast maksja makseteenuse pakkujalt nõuetekohase hoolsusega tegutsemist ja, kui see on tehniliselt võimalik ning ei nõua käsitsi sekkumist, kordumatu tunnuse vastavust ning, kui kordumatu tunnus on mittevastav, maksekäsundi täitmisest keeldumist ning sellest maksja teavitamist. Makseteenuse pakkuja vastutus peaks piirduma maksetehingu nõuetekohase täitmisega kooskõlas makseteenuse kasutaja maksekäsundiga.
- (49) Selleks, et hõlbustada pettuste tõhusat ärahoidmist ja võidelda pettuste vastu kõikjal ühenduses, tuleks sätestada tõhus andmevahetus makseteenuse pakkujate vahel, kellel tuleks lubada koguda, töödelda ja vahetada maksepettustega seotud isikute isikuandmeid. Kõiki neid tegevusi tuleks läbi viia kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiviga 95/46/EÜ (üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta)¹.

¹ EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31. Direktiivi on muudetud määrusega (EÜ) nr 1882/2003 (ELT L 284, 31.10.2003, lk 1).

- (50) Vajalik on tagada käesoleva direktiivi alusel vastu võetud siseriiklike õigusaktide tõhus jõustamine. Seetõttu tuleks kehtestada asjakohased menetlused, mida järgides saaks esitada kaebusi nende makseteenuse pakkujate vastu, kes ei täida neid õigusakte, ja tagada, kui see on asjakohane, tõhusate, proportsionaalsete ja hoiatavate karistuste määramine.
- (51) Ilma et see piiraks klientide õigust esitada hagi kohtule, peaksid liikmesriigid tagama makseteenuse pakkujate ja tarbijate vaheliste käesolevas direktiivis sätestatud õigustest ja kohustustest tulenevate konfliktide kergelt kasutatava ja kulutundliku lahendamise. Rooma konventsiooni lepinguliste kohustuste suhtes kohaldatava õiguse kohta¹ artikli 5 lõikega 2 nähakse ette, et kohaldatava õiguse kohased lepingutingimused ei tohi kahjustada tarbijale tema alalise elukohariigi õiguse kohustuslike sätete alusel tagatud kaitset.
- (52) Liikmesriigid peaksid määrama, kas pädevad asutused, kes vastutavad makseasutustele tegevusloa andmise eest, võiksid samuti toimida kohtuväliselt kaebuste läbivaatamise ja kahju hüvitamise menetlusi läbiviivate pädevate asutustena.
- (53) Käesoleva direktiiviga ei tohiks piirata nende siseriiklike õigusaktide kohaldamist, mis on seotud tagajärgedega, mis tulenevad vastutusest väljavõtte ebakorrektses esitamises või edastamises eest.

¹ EÜT C 27, 26.1.1998, lk 34.

- (54) Kuna on vaja läbi vaadata käesoleva direktiivi tõhus toimimine ja jälgida ühtse makseturu loomisel tehtud edusamme, peaks komisjon esitama käesoleva direktiivi ülevõtmisajast kolme aasta möödumisel aruande. Seoses finantsteenuste üldise integreerimise ja ühtlustatud tarbijakaitsega, mis jääb samuti väljapoole käesoleva direktiivi tegelikku reguleerimisala, peaks läbivaatamisel keskenduma võimalikule vajadusele laiendada reguleerimisala kolmandate riikide vääringutele ning maksetehingutele, mille puhul ainult üks asjaomastest makseteenuse pakkujatest asub ühenduses.
- (55) Kuna käesoleva direktiivi sätted asendavad direktiivi 97/5/EÜ sätteid, tuleks viimane kehtetuks tunnistada.
- (56) Vaja on sätestada üksikasjalikumad eeskirjad seoses maksekaardipettustega; praegu kuulub see valdkond Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 1997. aasta direktiivi 97/7/EÜ (tarbijate kaitse kohta sidevahendi abil sõlmitud lepingute korral)¹ ja direktiivi 2002/65/EÜ rakendusalas. Seepärast tuleks neid direktiive vastavalt muuta.
- (57) Kuna direktiivi 2006/48/EÜ kohaselt ei kehti finantseerimisasutuste kohta krediidiasutuste suhtes kohaldatavad eeskirjad, tuleks kohaldada nende suhtes samu nõudeid kui makseasutuste suhtes, et nad saaksid osutada makseteenuseid kõikjal ühenduses. Seetõttu tuleks direktiivi 2006/48/EÜ vastavalt muuta.

¹ EÜT L 144, 4.6.1997, lk 19. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2005/29/EÜ.

- (58) Kuna rahaülekanded on käesolevas direktiivis määratletud makseteenusena, mille teostamiseks nõutakse makseasutustelt tegevusluba või registreerimist, kui on tegemist teatud füüsiliste või juriidiliste isikutega, kes kasutavad käesoleva direktiivi sätetes määratletud teatavatel juhtudel kohaldatavat erandit, tuleks vastavalt muuta ka Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. oktoobri 2005. aasta direktiivi 2005/60/EÜ (rahandussüsteemi rahapesu ja terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise vältimise kohta)¹.
- (59) Õiguskindluse huvides on kohane kehtestada üleminekukord vastavalt millele võivad isikud, kes on alustanud makseasutusena tegevust kooskõlas siseriiklike õigusaktidega, mis on jõus enne käesoleva direktiivi jõustumist, jätkata seda tegevust kõnealuses liikmesriigis kindlaksmääratud aja jooksul.
- (60) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki, nimelt ühtse makseteenusteturu loomist, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, sest see nõuab paljude erinevate, praegu liikmesriikide õigussüsteemides kehtivate eeskirjade ühtlustamist, ning seda saab paremini saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Nimetatud artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.

¹ ELT L 309, 25.11.2005, lk 15.

- (61) Käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused.¹
- (62) Komisjonile tuleks eelkõige anda volitus võtta vastu rakendusmeetmeid, et arvestada tehnoloogia ja turu arengut. Kuna need on üldmeetmed ja nende eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, tuleb need vastu võtta vastavalt otsuse 1999/468/EÜ artiklis 5a sätestatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.
- (63) Kooskõlas paremat õigusloomet käsitleva institutsioonidevahelise kokkuleppe² punktiga 34 julgustatakse liikmesriike koostama enda jaoks ja ühenduse huvides võimalusel vastavustabelid käesoleva direktiivi ja selle ülevõtmise meetmete kohta ning tegema need üldsusele kättesaadavaks,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

¹ ELT L 184, 17.7.1999, lk 23. Otsust on muudetud otsusega 2006/512/EÜ (ELT L 200, 22.7.2006, lk 11).

² ELT C 321, 31.12.2003, lk 1.

I JAOTIS

Sisu, reguleerimisala ja mõisted

Artikkel 1

Sisu

1. Käesolevas direktiivis sätestatakse eeskirjad, mille kohaselt liikmesriigid eristavad kuut makseteenuse pakujate kategooriat:
 - a) krediitiasutused direktiivi 2006/48/EÜ artikli 4 punkti 1 alapunkti a tähenduses;
 - b) elektronrahaasutused direktiivi 2000/46/EÜ artikli 1 lõike 3 punkti a tähenduses;
 - c) postižiroasutused, kes siseriiklike õigusaktide kohaselt võivad osutada makseteenuseid;
 - d) makseasutused käesoleva direktiivi tähenduses;
 - e) Euroopa Keskpank ja liikmesriikide keskpangad, kui nad ei tegutse rahandusasutuste või muude riigiasutustena;
 - f) liikmesriigid või nende piirkondlikud või kohalikud asutused, kui nad ei tegutse riigiasutustena.

2. Samuti sätestatakse käesolevas direktiivis makseteenuste nõuete läbipaistvusele ja teabe suhtes kehtivatele nõuetele esitatavad tingimused ning makseteenuse kasutajate ja makseteenuse pakkujate vastavad õigused ja kohustused seoses makseteenuste osutamisega tavalise tegevuse või äritegevusena.

Artikkel 2

Reguleerimisala

1. Käesolevat direktiivi kohaldatakse ühenduses osutatavate makseteenuste suhtes. Käesoleva direktiivi III ja IV jaotist, välja arvatud artiklit 73, kohaldatakse siiski üksnes juhul, kui nii maksja makseteenuse pakkuja kui saaja makseteenuse pakkuja asuvad ühenduses või kui ainus makseteenuse pakkuja asub ühenduses.
2. III ja IV jaotist kohaldatakse makseteenuste suhtes, mis on tehtud eurodes või euroalasse mittekuuluva liikmesriigi vääringus.
3. Liikmesriigid võivad samuti loobuda käesoleva direktiivi kõigi või osade sätete kohaldamisest direktiivi 2006/48/EÜ artiklis 2 osutatud asutuste, välja arvatud nimetatud artikli esimeses ja teises taandes osutatud asutuste suhtes.

Artikkel 3
Reguleerimisalaga hõlmamata tegevused

Käesolevat direktiivi ei kohaldata järgmiste tegevuste suhtes:

- a) maksetehingud, mis tehakse üksnes sularahas otse maksjalt saajale, ilma mis tahes vahendava sekkumiseta;
- b) maksetehingud maksjalt saajale, mis tehakse kaubandusagendi vahendusel, kellel on luba maksja või saaja nimel pidada läbirääkimisi kaupade või teenuste müügi või ostu üle või nende nimel sõlmida müügi- või ostutehinguid;
- c) professionaalne pangatähtede ja müntide füüsiline transport, sealhulgas nende kogumine, töötlemine ja tarnimine;
- d) maksetehingud, mis seisnevad mitteprofessionaalses sularaha kogumises ja tarnimises mittetulundusliku või heategevusliku tegevuse käigus;
- e) teenused, mille puhul saaja maksab seoses kauba või teenuse ostmisega makseteenuse kasutaja selge taotluse korral maksjale sularaha osana maksetehingust enne maksetehingu täitmist;

- f) rahavahetustegevus, st toimingud sularahas, mille puhul raha ei hoita maksekontol;
- g) maksetehingud, mis põhinevad mis tahes järgmisel dokumendil, millega makseteenuse pakkuja annab raha saaja käsutusse:
 - i) pabertšekid kooskõlas tšekke käsitlevaid ühtseid õigusnorme sätestava 19. märtsi 1931. aasta Genfi konventsiooniga;
 - ii) alapunktis i osutatud pabertšekkidega võrreldavad pabertšekid, mille suhtes kohaldatakse nende liikmesriikide õigusakte, kes ei ole tšekke käsitlevaid ühtseid õigusnorme sätestava 19. märtsi 1931. aasta Genfi konventsiooni osalised;
 - iii) paberil käskvekslid kooskõlas vekslid ja lihtveksleid käsitlevaid ühtseid õigusnorme sätestava 7. juuni 1930. aasta Genfi konventsiooniga;
 - iv) alapunktis iii osutatud käskvekslitega võrreldavad paberil käsivekslid, mille suhtes kohaldatakse nende liikmesriikide õigusakte, kes ei ole vekslid ja lihtveksleid käsitlevaid ühtseid õigusnorme sätestava 7. juuni 1930. aasta Genfi konventsiooni osalised;
 - v) paberil maksetähikud;
 - vi) paberil reisitšekid; või
 - vii) paberil rahakaardid, nagu need on Ülemaailmse Postiliidu poolt määratletud;
- h) maksetehingud, mis sooritatakse makse- või väärtpaberi arveldussüsteemis arveldusvahendajate, kesksete osalejate, arvelduskodade ja/või keskpankade ja muude süsteemis osalejate ning makseteenuse pakkujate vahel, ilma et see piiraks artikli 28 kohaldamist;

- i) maksetehingud, mis on seotud väärtpaberitest koosneva vara teenindamisega, sealhulgas dividendide, sissetuleku või muude tulude jaotamise või tagasiostmise või müügiga, mida teostavad punktis h osutatud isikud või investeerimisühingud, krediitiasutused, ühisinvesteeringusettevõtted või investeerimisteenuseid osutavad fondivalitsejad ning kõik muud asutused, kellel on lubatud hallata finantsvahendeid;
- j) tehniliste teenuste pakkujate teenused, millega toetatakse makseteenuste osutamist, kusjuures ülekantav raha ei kuulu kunagi selliste teenuste pakkujatele, sealhulgas andmetöötlus ja andmete säilitamine, usaldus- ja eraelu puutumatuse kaitse teenused, andmete ja olemi autentimine, infotehnoloogia- (IT) ja sidevõrguteenuste osutamine, makseteenustes kasutatavate terminalide ja seadmete tarnimine ja hooldus;
- k) teenused, mis põhinevad makseviisidel, mida saab kaupade või teenuste omandamiseks kasutada üksnes ruumides, mida kasutab väljaandja või väljaandjaga sõlmitud kaubandusleppe alusel kas teenusepakkujate piiratud võrgus või piiratud valiku kaupade või teenuste omandamiseks;
- l) mis tahes telekommunikatsiooni-, digitaalse või IT-seadme abil täidetavad maksetehingud, kui ostetavad kaubad või teenused edastatakse telekommunikatsiooni-, digitaalsele või IT-seadmele ning neid kasutatakse nende seadmete abil, tingimusel et telekommunikatsiooni-, digitaalse või IT-seadme operaator ei tegutse üksnes makseteenuse kasutaja ning kaupade ja teenuste tarnija vahelise vahendajana;
- m) makseteenuse pakkujate, nende agentide või filiaalide vahel teostatavad maksetehingud nende oma nimel;

- n) maksetehingud, mis teostatakse emaettevõtja ja selle tütarettevõtja või sama emaettevõtja mitme tütarettevõtja vahel ilma makseteenuse pakkuja mis tahes vahendava sekkumiseta, erandiks on samasse konsolideerimisgruppi kuuluva ettevõtja poolne vahendav sekkumine; või
- o) makseautomaatidest sularaha väljavõtmise teenused, kusjuures makseautomaadid töötavad ühe või mitme kaardi väljastaja huvides, kes ei ole pangakontolt raha välja võtva kliendiga sõlmitud raamlepingu osapool, tingimusel, et selle teenuse pakkujad ei teosta muid lisas loetletud makseteenuseid.

Artikkel 4

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „päritoluliikmesriik” – mis tahes järgmine riik:
 - i) liikmesriik, kus on makseteenuse pakkuja registrijärgne asukoht; või
 - ii) liikmesriik, kus asub makseteenuse pakkuja peakontor, kui siseriikliku õiguse kohaselt tal registrijärgne asukoht puudub;
- 2) „asukohaliikmesriik” – liikmesriik, mis ei ole päritoluliikmesriik ja kus makseteenuse pakkujal on agent või filiaal või kus ta osutab makseteenuseid;
- 3) „makseteenus” – mis tahes lisas loetletud äritegevus;

- 4) „makseasutus” – füüsiline või juriidiline isik, kellele on antud tegevusluba kooskõlas artikliga 10 makseteenuste osutamiseks ja täitmiseks kõikjal ühenduses;
- 5) „maksetehing” – maksja või saaja algatatud hoiustamine, vahendite väljanõudmine või rahasiire, mis ei olene makse aluseks olevatest mis tahes kohustustest maksja ja saaja vahel;
- 6) „maksesüsteem” – arveldussüsteem, millel on ametlikud standardid ja ühtsed eeskirjad maksetehingute töötlemiseks, kliiringuks ja/või arveldamiseks;
- 7) „maksja” – füüsiline või juriidiline isik, kes on maksekonto haldaja ja kes teeb maksekäsundi antud maksekontolt makse tegemiseks või kui maksekontot ei ole, füüsiline või juriidiline isik, kes teeb maksekäsundi;
- 8) „saaja” – füüsiline või juriidiline isik, kes peaks olema maksetehinguga ülekantava raha saaja;
- 9) „makseteenuse pakkuja” – käesoleva direktiivi artikli 1 lõikes 1 osutatud ettevõtjad ning füüsilised või juriidilised isikud, kes kasutavad artikli 26 kohast erandit;

- 10) „makseteenuse kasutaja” – füüsiline või juriidiline isik, kes kasutab makseteenust maksja või saaja või mõlemana;
- 11) „tarbija” – füüsiline isik, kes käesolevas direktiivis käsitletud makseteenuse lepingutes tegutseb eesmärkidel, mis ei seonu tema kaubandus-, äri- või kutsetegevusega;
- 12) „raamleping” – makseteenuse leping, millega reguleeritakse üksikute ja järjestikuste maksetehingute täitmist tulevikus ning mis võib sisaldada maksekonto avamise kohustust ja tingimusi;
- 13) „rahasiire” – makseteenus, mille puhul saadakse maksjalt raha maksja või saaja nimel maksekontot avamata ning mille ainsaks eesmärgiks on kanda vastav summa üle saajale või mõnele teisele makseteenuse pakkujale, kes tegutseb saaja nimel, ja/või kui nimetatud raha saadakse saaja nimel ning tehakse talle kättesaadavaks;
- 14) „maksekonto” – ühe või mitme makseteenuse kasutaja nimel olev konto, mida kasutatakse maksetehingute täitmiseks;
- 15) „raha” – pangatähed ja mündid, elektroonsel kujul edastatav raha ja elektronraha, mis on määratletud direktiivi 2000/46/EÜ artikli 1 lõike 3 punktis b;

- 16) „maksekäsund” – maksja või saaja poolt makseteenuse pakkujale antud juhis maksetehingu täitmiseks;
- 17) „väärtuspäev” – päev, mil makseteenuse pakkuja debiteerib maksja kontot või krediteerib saaja kontot ja mis on aluseks kontrol olevale rahale intressi arvutamisel;
- 18) „aluskurss” – vahetuskurss, millele tuginedes arvutatakse valuutavahetuskurss ja mille makseteenuse pakkuja teeb kättesaadavaks või mis pärineb avalikkusele kättesaadavast allikast;
- 19) „autentimine” – toiming, mis võimaldab makseteenuse pakkujal kontrollida konkreetse makseviisi, sealhulgas selle isikustatud turvaelementide kasutamist;
- 20) „alusintressimäär” – intressimäär, millele tuginedes arvutatakse kasutatav intressimäär ja mis pärineb avalikkusele kättesaadavast allikast, mida saavad kontrollida mõlemad makseteenuse lepingu osalised;
- 21) „kordumatu tunnus” – makseteenuse pakkuja poolt makseteenuse kasutajale määratud tähtede, numbrite või sümbolite kombinatsioon, mille makseteenuse kasutaja esitab teise makseteenuse kasutaja ja/või tema maksetehingus kasutatava maksekonto üheseks kindlakstegemiseks;
- 22) „agent” – füüsiline või juriidiline isik, kes tegutseb makseteenuste osutamisel makseasutuse nimel;

- 23) „makseviis” – makseteenuse kasutaja ja makseteenuse pakkuja vahel kokku lepitud isikustatud seade (seadmed) ja/või toimingute kogum, mida makseteenuse kasutaja kasutab maksekäsundi algatamiseks;
- 24) „kaugsidevahendid” – vahendid, mida võib kasutada makseteenuse pakkuja ja makseteenuse kasutaja vahelise lepingu sõlmimisel, ilma et nad peaksid üheaegselt füüsiliselt kohal viibima;
- 25) „püsiv andmekandja” – vahend, mis võimaldab makseteenuse kasutajal isiklikult talle adresseeritud teavet salvestada nii, et seda saab tulevikus teabe otstarbe seisukohast piisava aja jooksul kasutada, ja mis võimaldab salvestatud teavet muutmata kujul taasesitada;
- 26) „mikroettevõte” – ettevõte, mis on makseteenuslepingu sõlmimise hetkel soovitusel 2003/361/EÜ lisa artiklis 1 ja artikli 2 lõigetes 1 ja 3 määratletud ettevõte;
- 27) „arvelduspäev” – päev, mil maksja asjaomane makseteenuse pakkuja või maksetehingu täitmisega seotud saaja makseteenuse pakkuja on maksetehingu täitmiseks vajalikuks arvelduseks avatud;

- 28) „otsearveldus” – makseteenus, mille eesmärgiks on debiteerida maksja maksekontot, kui maksetehingu on algatanud makse saaja volituse alusel, mille maksja on andnud saajale, saaja makseteenuse pakkuja või maksja makseteenuse pakkuja;
- 29) „filiaal” – äritegevusüksus, mis ei ole peakontor ja mis on makseasutuseosa, mis ei ole juriidiline isik ning mis teostab otseselt kõiki või mõningaid makseasutuseäritegevusele omaseid tehinguid; kõiki tegevuskohti, mille teises liikmesriigis paikneva peakontoriga makseasutuse on ühes liikmesriigis asutanud, käsitatakse ühe filiaalina;
- 30) „konsolideerimisgrupp” – ettevõtjate grupp, mis koosneb emaettevõtjast, selle tütarettevõtjatest ja üksustest, milles emaettevõtjal või selle tütarettevõtjate on osalus, ning ettevõtjad, mis on üksteisega seotud direktiivi 83/349/EMÜ artikli 12 lõikes 1 osutatud viisil.

II JAOTIS

Makseteenuse pakkuja

1. peatükk

Makseasutus

1. JAGU

ÜLDEESKIRJAD

Artikkel 5

Tegevusloa taotlemine

Makseasutuse tegevusloa saamiseks esitatakse päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele taotlus koos järgmiste dokumentidega:

- a) tegevusprogramm, milles eelkõige kirjeldatakse kavandatavaid makseteenuseid;

- b) äriplaan koos esimese kolme majandusaasta prognoositava eelarvekalkulatsiooniga, mis tõendab, et taotluse esitaja suudab rakendada usaldusväärseks tegutsemiseks kohaseid ja proportsionaalseid süsteeme, vahendeid ning menetlusi;
- c) tõendid selle kohta, et makseasutus omab artiklis 6 sätestatud algkapitali;
- d) Artikli 9 esimeses lõigus osutatud makseasutuste puhul makseteenuse kasutaja raha kaitseks artikli 9 kohaselt võetud meetmete kirjeldus;
- e) taotluse esitaja halduskorra ja sisekontrollimehhanismide, sealhulgas haldus-, riskijuhtimis- ja raamatupidamismenetluste kirjeldus, mis tõendab et nimetatud halduskord, kontrollimehhanismid ja menetlused on proportsionaalsed, asjakohased, kindlad ja piisavad;
- f) taotluse esitaja kehtestatud sisekontrollimehhanismide kirjeldus kohustuste täitmiseks seoses rahapesuga ja terrorismi rahastamisega direktiivi 2005/60/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. novembri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1781/2006 (rahasiirdel edastatava maksjaga seotud teabe kohta)¹ alusel;
- g) taotluse esitaja organisatsioonilise struktuuri kirjeldus, mis vajadusel sisaldab agentide, filiaalide ja allhankijate kasutamise korra kirjeldust, ning käsitleb tema osalust riigisisestes või rahvusvahelistes maksesüsteemides;

¹ ELT L 345, 8.12.2006, lk 1.

- h) andmed isikute kohta, kellel on taotluse esitajas otseselt või kaudselt oluline osalus direktiivi 2006/48/EÜ artikli 4 lõike 11 tähenduses, nende osaluse suurus ning tõendid nende sobivuse kohta, silmas pidades vajadust tagada makseasutuse kindel ja usaldusväärne juhtimine;
- i) andmed makseasutuse juhtide ja makseasutuse juhtimise eest vastutavate isikute kohta ja vajadusel makseasutuse makseteenustega seotud tegevuse eest vastutavate isikute kohta ning samuti tõendid, et neil on hea reputatsioon ning makseteenuste osutamiseks kohased teadmised ja kogemus vastavalt makseasutuse päritoluliikmesriigi poolt määratletule;
- j) vajadusel andmed Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. mai 2006. aasta direktiivis 2006/43/EÜ (mis käsitleb raamatupidamise aastaaruannete ja konsolideeritud aruannete kohustuslikku auditit)¹ määratletud vannutatud audiitorite ja audiitorühingute kohta;
- k) taotluse esitaja õiguslik seisund ja põhikiri;
- l) taotluse esitaja peakontori aadress.

Punktide d, e, ja g kohaldamiseks esitab taotluse esitaja kirjelduse auditeerimiskorra ja organisatsioonilise korralduse kohta, mille ta on kehtestanud selleks, et võtta kõik mõistlikud meetmed oma teenusekasutajate huvide kaitsmiseks ja makseteenuste toimimise jätkuvuse ning usaldusväärsuse tagamiseks.

¹ ELT L 157, 9.6.2006, lk 87.

Artikkel 6

Algkapital

Liikmesriigid nõuavad, et makseasutustel on neile tegevusloa andmise ajal algkapital, mis koosneb direktiivi 2006/48/EÜ artikli 57 punktides a ja b loetletud kirjetest, vastavalt alljärgnevale:

- a) kui makseasutus osutab ainult lisa punktis 6 nimetatud makseteenuseid, ei tohi tema algkapital kunagi olla alla 20 000 euro;
- b) kui makseasutus osutab lisa punktis 7 nimetatud makseteenuseid, ei tohi tema algkapital kunagi olla alla 50 000 euro; ja
- c) kui makseasutus osutab lisa punktides 1, 2, 3, 4 või 5 nimetatud mis tahes makseteenuseid, ei tohi tema algkapital kunagi olla alla 125 000 euro;

Artikkel 7
Omavahendid

1. Direktiivi 2006/48/EÜ artiklites 57 kuni 61, 63, 64 ja 66 määratletud makseasutuse omavahendid ei või olla väiksemad käesoleva direktiivi artiklite 7 või 8 alusel nõutavast summast olenevalt sellest, kumb on suurem.
2. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et hoida ära omavahendite elementide korduv kasutamine juhul kui makseasutus kuulub teise makseasutuse, krediidiasutuse, investeerimisühingu, väärtpaberite fondivalitseja või kindlustusettevõtjaga samasse konsolideerimisgruppi. Käesolevat lõiget kohaldatakse ka juhul, kui makseasutuse tegevusvaldkond on hübriidse iseloomuga ning ta teostab muid kui lisas loetletud makseteenuseid.
3. Kui direktiivi 2006/48/EÜ artiklis 69 sätestatud tingimused on täidetud, võivad liikmesriigid või nende pädevad asutused otsustada mitte kohaldada käesoleva direktiivi artiklit 8 makseasutuste suhtes, mis kuuluvad direktiivi 2006/48/EÜ kohaselt oma krediidiasutusest emaettevõtjat hõlmava konsolideeritud järelevalve alla.

Artikkel 8

Omavahendite arvutamine

1. Sõltumata artiklis 6 sätestatud algkapitali nõuetest, nõuavad liikmesriigid, et makseasutustel oleks igal ajal omavahendid summas, mille arvutamise aluseks on üks järgnevast kolmest meetodist vastavalt pädevate asutuste poolt kooskõlas siseriikliku õigusega kindlaks määratule:

Meetod A

Makseasutuse omavahendite summa on võrdne vähemalt 10 %ga tema eelneva aasta püsivatest üldkuludest. Pädevad asutused võivad seda nõuet kohandada juhul, kui makseasutuse äritegevuses on alates eelnevast aastast toimunud oluline muutus. Kui makseasutuse äritegevus ei ole arvestamise kuupäevaks veel terve aasta kestnud, peab omavahendite summa olema võrdne vähemalt 10 %ga vastavatest püsivatest üldkuludest, lähtudes äriplaanis kavandatust, kui pädevad asutused ei nõua kõnealuse plaani kohandamist.

Meetod B

Makseasutuse omavahendite summa on võrdne vähemalt järgmiste elementide summaga, mida on korrutatud lõikes 2 sätestatud kohanduskoefitsiendiga k , kui maksete maht (MM) on üks kaheteistkümnendik makseasutuse poolt eelneva aasta jooksul täidetud maksetehingute kogusummast:

- a) 4,0 % MM osast, mis on kuni 5 miljonit eurot,
pluss
- b) 2,5 % MM osast, mis on üle 5 miljoni euro kuni 10 miljonit eurot,
pluss
- c) 1 % MM osast, mis on üle 10 miljoni euro kuni 100 miljonit eurot,
pluss
- d) 0,5 % MM osast, mis on üle 100 miljoni euro kuni 250 miljonit eurot,
pluss
- e) 0,25 % MM osast, mis on üle 250 miljoni euro.

Meetod C

Makseasutuse omavahendite summa on võrdne vähemalt punktis a määratletud asjaomase näitajaga, mida on korrutatud punktis b sätestatud korrutusteguriga ning korrutatud seejärel lõikes 2 sätestatud kohanduskoefitsiendiga k:

a) asjaomaseks näitajaks on järgmiste elementide summa:

- intressitulu;
- intressikulu;
- saadud vahendus- ja teenustasud ning
- muu tegevustulu.

Iga element liidetakse oma vastava pluss- või miinusmärgiga. Asjaomase näitaja arvutamisel ei tohi arvesse võtta erakordseid või ebareeglipäraseid tuluartikleid. Nende teenustega seotud kulud, mida allhanke korras osutavad kolmandad osapooled, võivad asjaomast näitajat vähendada, kui kulud tulenevad käesoleva direktiivi kohaselt järelevalve alla kuuluvast ettevõtjast. Asjaomane näitaja arvutatakse 12 kuu andmete põhjal eelarveaasta lõpus. Kui auditeeritud andmed ei ole kättesaadavad, võib kasutada äritegevuse prognoose. Asjaomane näitaja arvutatakse eelneva eelarveaasta põhjal. Meetodil C arvutatud omavahendid ei tohi siiski olla väiksemad kui 80 % viimase kolme eelarveaasta keskmisest asjaomasest näitajast.

b) Korrutustegur on:

- i) 10 % asjaomase näitaja sellest osast, mis on kuni 2,5 miljonit eurot,
- ii) 8 % asjaomase näitaja sellest osast, mis on 2,5 miljonist eurost kuni 5 miljoni euron,
- iii) 6 % asjaomase näitaja sellest osast, mis on 5 miljonist eurost kuni 25 miljoni euron,
- iv) 3 % asjaomase näitaja sellest osast, mis on 25 miljonist eurost 50 miljoni euron,
- v) 1,5 % asjaomase näitaja sellest osast, mis on üle 50 miljoni euro.

2. Meetodite B ja C puhul kasutatav kohanduskoefitsient k on:

- a) 0,5 kui makseasutus osutab ainult lisa punktis 6 loetletud makseteenuseid;
- b) 0,8 kui makseasutus osutab lisa punktis 7 loetletud makseteenuseid;
- c) 1,0 kui makseasutus osutab lisa punktides 1 kuni 5 loetletud mis tahes makseteenuseid.

3. Pädevad asutused võivad riskijuhtimise menetluste, riskikontrolli andmebaasi ja sisekontrollimehhanismide hinnangust lähtuvalt nõuda makseasutuselt vastavalt lõikele 1 valitud meetodi kohaldamisel saadud omavahendite summast kuni 20 % suurema summa olemasolu, või lubada makseasutusel vastavalt lõikele 1 valitud meetodi kohaldamisel saadud omavahendite summast kuni 20 % väiksemat summat.

Artikkel 9

Kaitsenõuded

1. Liikmesriigid või pädevad asutused nõuavad makseasutustelt, kes osutavad lisas loetletud makseteenuseid ning samal ajal tegelevad artikli 16 lõike 1 punktis c kohase muu äritegevusega, et nad kaitseks makseteenuse kasutajatelt või teise makseteenuse pakkuja kaudu maksetehingu täitmiseks saadud raha järgmiselt:

kas:

- a) makseteenuse kasutajate raha ei segata kunagi mis tahes füüsilise või juriidilise isiku rahaga v.a nende makseteenuse kasutajate rahaga, kelle nimel raha hoitakse, ning kui need on endiselt makseasutuse käes, kuid neid ei ole raha saamise päevale järgneva arvelduspäeva lõpuks saajale või teisele makseteenuse pakkujale veel edastatud, hoiustatakse need krediidasutuse eraldi kontol või investeeritakse turvalisse, likviidsesse ja madala riskiga varasse vastavalt päritoluliikmesriigi pädevate asutuste poolt määratletule; ja
- b) raha isoleeritakse kooskõlas siseriikliku õigusega makseteenuse kasutajate huvides makseasutuse teiste võlausaldajate nõuete eest, eelkõige pankroti- või muu maksejõuetusmenetluse puhul;

või

- c) raha kaetakse sellise kindlustusettevõtja või krediidasutuse, mis ei kuulu makseasutusega samasse konsolideerimisgruppi, poolt välja antud kindlustuspoliisi või samaväärse garantiiga sellise summa ulatuses, mis on võrdne summaga, mis oleks eraldatud sellise kindlustuspoliisi või samaväärse garantii puudumisel ning mis kuulub maksmisele juhul, kui makseasutus ei ole suuteline täitma oma finantskohustusi.

2. Kui makseasutusel tuleb raha lõike 1 kohaselt kaitsta ning osa sellest rahast tuleb kasutada tulevaste maksetehingute täitmise eesmärgil ning alles jäänud summat tuleb kasutada makseteenusega mitteseotud teenuste eest tasumiseks, kohaldatakse lõikes 1 sätestatud nõudeid samuti nimetatud osa suhtes, mis võeti vastu tulevaste maksetehingute täitmise eesmärgil. Kui nimetatud osa on muutliku suurusega või kui selle suurus on eelnevalt teadmata, võivad liikmesriigid lubada makseasutustel nimetatud lõiget kohaldada, kasutades representatiivset osa, mida eeldatavasti makseteenusteks kasutatakse, tingimusel et nimetatud representatiivset osa on pädevate asutuste hinnangul võimalik ajalooliste andmete põhjal piisava täpsusega hinnata.
3. Liikmesriigid või pädevad asutused võivad nõuda, et makseasutused, kes ei tegele artikli 16 lõike 1 punkti c kohase erineva äritegevusega, peavad samuti järgima käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud kaitsenõudeid.
4. Liikmesriigid või pädevad asutused võivad kõnealuseid kaitsenõudeid kohaldada ka üksnes nende makseteenuse kasutajate raha suhtes, kelle raha eraldivõetuna ületab 600 eurot.

Artikkel 10
Tegevusloa andmine

1. Liikmesriigid nõuavad, et artikli 1 lõike 1 punktides a kuni c ja e ning f mitteosutatud ettevõtjad ning artikli 26 kohast erandit mittekasutavad juriidilised või füüsilised isikud, kes kavatsevad osutada makseteenuseid, omandavad enne makseteenuse osutamise alustamist tegevusloa makseasutuseks tegutsemiseks. Tegevusluba antakse üksnes juriidilisele isikule, kellel on liikmesriigis asutatud tegevuskoht.
2. Tegevusluba antakse, kui koos taotlusega esitatud teave ja tõendid vastavad kõigile artiklis 5 sätestatud nõuetele ning kui pädevad asutused jõuavad pärast taotluse läbivaatamist positiivsele üldhinnangule. Pädevad asutused võivad enne loa andmist vajadusel konsulteerida liikmesriigi keskpanga või teiste asjaomaste riigiasutustega.
3. Makseasutuse peakontor on samas liikmesriigis, kus on tema registrijärgne asukoht päritoluliikmesriigi õiguse alusel.

4. Võttes arvesse vajadust tagada makseasutuse kindel ja usaldusväärne juhtimine, annavad pädevad asutused tegevusloa üksnes juhul kui makseasutusel on oma makseteenuste osutamiseks kindel halduskord, mis hõlmab selget organisatsiooni struktuuri, mille puhul vastutusalad on selgesti määratletud, läbipaistvad ja järjepidevad, tõhusaid menetlusi riskide või võimalike riskide kindlaksmääramiseks, juhtimiseks, järelevalveks ja nendest teatamiseks ning piisavaid sisekontrolli mehhanisme, sealhulgas arukat juhtimis- ja raamatupidamiskorda; nimetatud kord, menetlused ja mehhanismid peavad olema kõikehõlmavad ning proportsionaalsed makseasutuse poolt osutatavate makseteenuste laadi, reguleerimisala ja keerukuse astmega.
5. Kui makseasutus osutab lisas loetletud makseteenuseid ning tegeleb samal ajal muu äritegevusega, võivad pädevad asutused nõuda eraldiseisva üksuse loomist makseteenusega seotud äritegevuseks, kui makseasutuse makseteenusega mitteseotud teenused kahjustavad pädevate asutuste maksevõimet või pädevate asutuste võimet jälgida kõigi käesolevas direktiivis sätestatud kohustuste täitmist makseasutuse poolt või kui valitseb vastav oht.

6. Pädevad asutused keelduvad tegevusloa väljaandmisest, kui nad, silmas pidades vajadust tagada makseasutuse kindel ja usaldusväärne juhtimine, ei ole veendunud eespool mainitud, olulist osalust omavate aktsionäride või liikmete sobivuses.
7. Kui makseasutuse ja mõne teise füüsilise või juriidilise isiku vahel on vastavalt direktiivi 2006/48/EÜ artikli 4 lõikes 46 määratletule märkimisväärne seos, annavad pädevad asutused tegevusloa ainult sel juhul, kui nimetatud seos ei takista tõhusat järelevalvet.
8. Pädevad asutused annavad tegevusloa üksnes juhul, kui makseasutusega märkimisväärselt seotud ühe või enama füüsilise või juriidilise isiku tegevust reguleerivad kolmanda riigi õigus- ja haldusnormid või nimetatud õigusaktide rakendamisega seotud raskused ei takista neid oma järelevalvega seotud kohustuste täitmisel.
9. Tegevusluba kehtib kõigis liikmesriikides ning see võimaldab asjaomasel makseasutusel osutada makseteenuseid kõikjal ühenduses teenuste osutamise vabaduse või asutamisvabaduse alusel, tingimusel et nimetatud teenused on tegevusloaga hõlmatud.

Artikkel 11

Otsuse edastamine

Kolme kuu jooksul taotluse saamisest või, kui taotlus ei ole täielik kogu otsuse tegemiseks nõutava teabe saamisest, teatavad pädevad asutused taotluse esitajale, kas talle on antud tegevusluba või mitte. Tegevusloa andmisest keeldumist põhjendatakse.

Artikkel 12

Tegevusloa tühistamine

1. Pädevad asutused võivad makseasutusele antud tegevusloa tühistada ainult juhul, kui asutus:
 - a) ei ole tegevusluba kasutanud 12 kuu jooksul, selgesõnaliselt loobub tegevusloast või on lõpetanud tegevuse vähemalt kuueks kuuks, juhul kui kõnealune liikmesriik ei ole ette näinud, et sellistel juhtudel tegevusluba aegub;
 - b) on saanud tegevusloa valeandmete alusel või mõnel muul ebaausal teel;
 - c) ei täida enam tegevusloa andmise tingimusi;

- d) kujutab oma makseteenuste osutamise jätkamisega ohtu maksesüsteemi stabiilsusele; või
 - e) vastab ühele muudest tingimustest, mille puhul siseriiklikud õigusaktid näevad ette tegevusloa tühistamise.
2. Tegevusloa tühistamist tuleb põhjendada ning sellest teatada asjaomastele isikutele.
 3. Tegevusloa tühistamine tuleb avalikustada.

Artikkel 13

Registreerimine

Liikmesriigid loovad avaliku registri, kuhu kantakse tegevusloa saanud makseasutused, nende agendid ja filiaalid ning samuti sellised füüsilised ja juriidilised isikud, nende agendid ja filiaalid, mille suhtes on tehtud erand vastavalt artiklile 26 ning asutused, mille suhtes on tehtud erand vastavalt artikli 2 lõikele 3, niivõrd kui neil on siseriikliku õiguse kohaselt õigus osutada makseteenuseid. Nad kantakse päritoluliikmesriigi registrisse.

Selles registris määratletakse makseteenused, mille osas makseasutustele on tegevusluba antud või mis on füüsiliste või juriidiliste isikute puhul registreeritud. Tegevusloa saanud makseasutused eristatakse registris artikli 26 kohaselt registreeritud füüsilistest ja juriidilistest isikutest. Registriandmed on avalikkusele kättesaadavad, nendega saab tutvuda Internetis ning neid ajakohastatakse korrapäraselt.

Artikkel 14
Tegevusloa kehtimine

Kui mis tahes muudatused mõjutavad artikli 5 alusel esitatud teavet ja tõendeid, teatab makseasutus sellest põhjendamatult viivitusega oma päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele.

Artikkel 15
Raamatupidamine ja kohustuslik audit

1. Direktiivi 78/660/EMÜ ja vajadusel direktiive 83/349/EMÜ ning direktiivi 86/635/EMÜ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. juuli 2002. aasta määrust (EÜ) nr 1606/2002 (rahvusvaheliste raamatupidamisstandardite kohaldamise kohta)¹ kohaldatakse makseasutuste suhtes *mutatis mutandis*.
2. Kui nende suhtes ei kehti vabastus vastavalt direktiivile 78/660/EMÜ ja, kui see on asjakohane, direktiividele 83/349/EMÜ ja 86/635/EMÜ, auditeerivad makseasutuse raamatupidamise aasta-aruandeid ja ühendaruandeid direktiivis 2006/43/EÜ määratletud vannutatud audiitorid või audiitorühingud.

¹ EÜT L 243, 11.9.2002, lk 1.

3. Liikmesriigid nõuavad järelevalve eesmärgil, et makseasutused esitaksid eraldi raamatupidamisandmed lisas loetletud makseteenuste kohta ja artikli 16 lõikes 1 osutatud tegevuste kohta, mille puhul on ette nähtud auditaruanne. Selle aruande koostavad vajadusel vannutatud audiitorid või audiitorühing.
4. Direktiivi 2006/48/EÜ artiklis 53 sätestatud kohustusi kohaldatakse *mutatis mutandis* makseasutuste vannutatud audiitorite või audiitorühingute suhtes seoses makseteenustega seotud tegevustega.

Artikkel 16

Tegevused

1. Lisas loetletud makseteenuste osutamisele lisaks võib makseasutus tegeleda järgmiste tegevustega:
 - a) tegevus- ja tihedalt seotud lisateenuste osutamine, näiteks maksetehingute täitmise tagamine, valuutavahetusteenused, andmeturve ning andmete säilitamine ja töötlemine;
 - b) maksesüsteemide haldamine, ilma et see piiraks artikli 28 kohaldamist;
 - c) makseteenuste osutamisest erinev äritegevus, võttes arvesse kohaldatavaid ühenduse ja siseriiklikke õigusakte.

2. Kui makseasutused tegelevad lisas loetletud ühe või mitme makseteenuse osutamisega, võivad neil olla üksnes maksekontod, mida kasutatakse eranditult maksetehingute täitmiseks; makseasutuse poolt makseteenuse kasutajatelt makseteenuse osutamiseks saadud raha ei käsitata hoiuse ega muu tagasimakstava vahendina direktiivi 2006/48/EÜ artikli 5 tähenduses ega elektronrahana direktiivi 2000/46/EÜ artikli 1 lõike 3 tähenduses.
3. Maksvahendajad võivad anda lisa punktides 4, 5 või 7 osutatud makseteenustega seotud laenu üksnes juhul, kui täidetud on järgmised tingimused:
 - a) laen on kõrvalteenus ning seda antakse üksnes seoses maksetehingu täitmisega;
 - b) olenemata krediitkaartide abil laenu andmise siseriiklikest eeskirjadest, tuleb maksega seoses ning kooskõlas artikli 10 lõikega 9 ja artikliga 25 antud laen tagasi maksta lühikese aja jooksul, mis ei tohi mingil juhul ületada kahteist kuud;
 - c) kõnealust laenu ei anta rahast, mis on saadud või mida hoitakse enda käes maksetehingu täitmise eesmärgil; ja
 - d) makseasutuse omavahendid vastavad alati ning järelevalveasutustele tõendatult üldisele laenusummale.

4. Makseasutused ei tohi tegeleda hoiuste või muude tagasimakstavate vahendite kaasamisega direktiivi 2006/48/EÜ artikli 5 tähenduses.
5. Käesolev direktiiv ei piira direktiivi 87/102/EMÜ siseriiklike rakendusmeetmete kohaldamist. Käesolev direktiiv ei piira samuti muude asjaomaste ühenduse või siseriiklike õigusaktide kohaldamist, mis puudutavad ühenduse õiguse õigusele vastavaid tarbijatele laenu andmise tingimusi, mida ei ühtlustata käesoleva direktiiviga.

2. JAGU

MUUD NÕUDED

Artikkel 17

Agentide, filiaalide või allhanget teostavate üksuste kasutamine

1. Kui makseasutuse kavatseb osutada agendi kaudu, edastab ta oma päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele järgmise teabe:
 - a) agendi nimi ja aadress;
 - b) agentide poolt kasutatavate sisekontrollimehhanismide kirjeldus kohustuste täitmiseks seoses rahapesu ja terrorismi rahastamisega direktiivi 2005/60/EÜ alusel;
ja

- c) makseteenuste osutamisel kasutatava agendi juhtide ja juhtimise eest vastutavate isikute isikuandmed ja tõendid, et nad on sobivad isikud.
2. Kui pädevad asutused saavad lõike 1 kohaselt esitatud teabe, võivad nad kanda agendi artiklis 13 sätestatud registrisse.
 3. Enne agendi registrisse kandmist võivad pädevad asutused kahtluse korral, et neile esitatud teave ei ole tõene, võtta täiendavaid meetmeid teabe kontrollimiseks.
 4. Kui pädevad asutused ei ole ka pärast teabe kontrollimist kindlad neile lõike 1 kohaselt esitatud teabe tõesuses, keelduvad nad kandmast agent'i artiklis 13 sätestatud registrisse.
 5. Kui makseasutus tahab jätkata makseteenuste osutamist teises liikmesriigis, kaasates selleks agendi, järgib ta artiklis 25 sätestatud korda. Enne agendi käesoleva artikli kohast registreerimist teatavad päritoluliikmesriigi pädevad asutused asukohaliikmesriigi pädevatele asutustele oma kavatsusest registreerida agent ning võtma arvesse asukohaliikmesriigi pädevate asutuste arvamust.

6. Kui asukohaliikmesriigi pädevatel asutustel on piisav alus kahtlustada, et seoses agendi kavandatava kaasamisega või filiaali asutamisega pannakse toime või pandi toime või proovitakse toime panna rahapesu või terrorismi rahastamist direktiivi 2005/60/EÜ tähenduses või et agendi kaasamine või filiaali asutamine võib suurendada rahapesu või terrorismi rahastamise ohtu, teavitavad nad sellest päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi, kes võivad keelduda agendi või filiaali registrisse kandmisest või tühistada agendi või filiaali registrisse kandmise korral juba tehtud kande.
7. Kui makseasutus kavatseb makseteenusega seotud tööülesannete täitmisel kasutada allhankijaid, teavitab ta sellest oma päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi.

Allhankijate kasutamine oluliste tööülesannete täitmisel ei või toimuda viisil, mis kahjustab oluliselt makseasutuse sisekontrolli kvaliteeti ja pädevate asutuste võimet jälgida käesolevas direktiivis sätestatud kõigi kohustuste täitmist makseasutuse poolt.

Kui rike või puudus kahjustab oluliselt käesoleva jaotise kohaste tegevusloa nõuete jätkuvat täitmist makseasutuse poolt või tema teiste, käesoleva direktiivi kohaste kohustuste täitmist või tema finantstulemusi või tema poolt osutatavate makseteenuste usaldusväärsust või jätkuvust, käsitatakse teise lõigu kohaldamisel olulistena tema tööülesandeid. Liikmesriigid tagavad, et kui makseasutused kasutavad allhankijaid oluliste tööülesannete täitmiseks, järgivad makseasutused järgmisi nõudeid:

- a) allhankijate kasutamine ei too endaga kaasa makseasutuse tippjuhtkonna vastuse delegeerimist;
- b) makseasutuse suhe oma makseteenuse kasutajatega ja käesolevast direktiivist tulenevad makseasutuse kohustused makseteenuse kasutajate ees ei muutu;
- c) ei kahjustata käesoleva jaotise kohaseid tingimusi, mida makseasutus peab täitma tegevusloa saamiseks ja säilitamiseks; ja
- d) ei eemaldata ega muudeta ühtegi teist tingimust, mille täitmise tulemusel anti makseasutusele tegevusluba.

8. Makseasutus tagab, et tema nimel tegutsev agent või filiaal teavitab sellest makseteenuse kasutajaid.

Artikkel 18

Vastutus

1. Liikmesriigid tagavad, et kui makseasutus usaldab kolmandale isikule tööülesannete täitmise, võtab makseasutus mõistlikke meetmeid käesoleva direktiivi nõuetele vastavuse tagamiseks.
2. Liikmesriigid kehtestavad nõude, et makseasutus vastutab täielikult oma töötajate, agentide, filiaalide või allhanget teostavate üksuste tegevuse eest.

Artikkel 19

Dokumentide säilitamine

Liikmesriigid nõuavad, et makseasutused säilitaksid kõik käesoleva jaotise kohaldamiseks vajalikud dokumendid vähemalt viie aasta jooksul, ilma et see piiraks direktiivi 2005/60/EÜ või teiste asjakohaste ühenduse või siseriiklike õigusnormide kohaldamist.

3. JAGU

PÄDEVAD ASUTUSED JA JÄRELEVALVE

Artikkel 20

Pädevate asutuste määramine

1. Liikmesriigid määravad käesolevas jaotises sätestatud ülesandeid täitma hakkavatele makseasutustele tegevuslubade andmise ja nende usaldatavusnormatiivide täitmise üle peetava järelevalve eest vastutavateks pädevateks asutusteks riigiasutused või riigi õigusaktide alusel tunnustatud asutused või riigi õigusaktide alusel nimelt selleks volitatud riigiasutused, sealhulgas liikmesriikide keskpangad.

Pädevad asutused peavad tagama sõltumatuse ettevõtjatest ning vältima huvide konflikte. Ilma, et see piiraks esimese lõigu kohaldamist, ei või pädevateks asutusteks määrata makseasutusi, krediidiasutusi, elektronraha asutusi ega postižiiroasutusi.

Liikmesriigid teatavad need asutused komisjonile.

2. Liikmesriigid tagavad, et lõike 1 alusel määratud pädevatel asutustel on oma ülesannete täitmiseks kõik vajalikud volitused.

3. Kui käesoleva jaotise küsimustes on liikmesriigi territooriumil mitu pädevat asutust, tagab liikmesriik nende asutuste tiheda koostöö, et nad saaksid täita tõhusalt oma vastavaid ülesandeid. Sama kehtib ka juhul, kui käesoleva jaotisega hõlmatud küsimustes pädevad asutused ei ole pädevad asutused teostama järelevalvet krediidasutuste üle.
4. Lõike 1 alusel määratud pädevate asutuste ülesannete täitmise eest vastutavad päritoluliikmesriigi pädevad asutused.
5. Lõikest 1 ei tulene, et pädevatelt asutustelt nõutakse järelevalve teostamist makseasutuste muu äritegevuse kui lisas loetletud makseteenuste osutamise ning artikli 16 lõike 1 punktis a nimetatud tegevuste üle.

Artikkel 21

Järelevalve

1. Liikmesriigid tagavad, et pädevate asutuste läbiviidavad kontrollimised seoses käesoleva jaotise nõuete jätkuva täitmisega on proportsionaalsed, piisavad ja vastavuses makseasutust ohustavate riskidega.

Selleks et kontrollida käesoleva jaotise nõuete täitmist, on pädevatel asutustel õigus võtta eelkõige järgmisi meetmeid:

- a) nõuda makseasutuselt kogu teabe esitamist, mis on vajalik nõuete täitmise kontrollimiseks;

- b) viia läbi kohapealseid kontrollimisi makseasutuse, makseasutuse vastutusel makseteenuseid osutava agendi ja filiaali või allhanke korras makseteenuseid teostava mis tahes üksuse juures;
 - c) anda välja soovitusi ja juhiseid ning vastavalt vajadusele siduvaid haldusnorme; ning
 - d) peatada või tühistada tegevusluba artiklis 12 osutatud juhtudel.
2. Ilma et see mõjutaks tegevuslubade tühistamise korda ega kriminaalõiguse sätete kohaldamist, sätestavad liikmesriigid, et nende vastavad pädevad asutused võivad makseasutuste järelevalvet või makseteenuste osutamist käsitlevaid õigus- ja haldusnorme rikkuvate makseasutuste või isikute suhtes, kes tegelikult kontrollivad nimetatud makseasutuste tegevust, määrata või rakendada sanktsioone või meetmeid, mille abil kavatsetakse lõpetada tuvastatud rikkumine või kõrvaldada selle põhjused.
3. Olenemata artiklis 6, artikli 7 lõigetes 1 ja 2 ning artiklis 8 sätestatud nõuetest, tagavad liikmesriigid, et pädevatel asutustel on õigus astuda käesoleva artikli lõikes 1 kirjeldatud samme tagamaks piisava kapitali makseteenusteks, eelkõige juhul, kui makseasutuse makseteenusega mitteseotud teenustega seotud tegevused kahjustavad makseasutuse maksevõimet või valitseb vastav oht.

Artikkel 22
Ametisaladus

1. Liikmesriigid tagavad, et kõik isikud, kes töötavad või on töötanud pädevates asutustes, ning samuti pädevate asutuste nimel tegutsevad eksperdid on seotud ametisaladuse hoidmise kohustusega, ilma et see piiraks kriminaalõiguse valdkonda kuuluvaid juhtumeid.
2. Artikli 24 kohase teabevahetuse suhtes kohaldatakse rangelt ametisaladust, et tagada üksikisikute ja ettevõtjate õiguste kaitse.
3. Liikmesriigid võivad kohaldada käesolevat artiklit, võttes *mutatis mutandis* arvesse direktiivi 2006/48/EÜ artikleid 44 kuni 52.

Artikkel 23
Õigus pöörduda kohtusse

1. Liikmesriigid tagavad, et vastavalt käesoleva direktiivi kohaselt vastuvõetud õigus- ja haldusnormidele makseasutuse suhtes langetatud pädevate asutuste otsuste puhul võib kasutada õigust pöörduda kohtu poole.
2. Lõiget 1 kohaldatakse ka tegevusetuse suhtes.

Artikkel 24
Teabevahetus

1. Erinevate liikmesriikide pädevad asutused teevad koostööd omavahel ning vajadusel ka Euroopa Keskpanga, liikmesriikide keskpankade ja teiste asjaomaste pädevate asutustega, kes on määratud makseteenuse pakkujate suhtes kohaldatavate ühenduse või siseriiklike õigusaktide alusel.
2. Lisaks sellele võimaldavad liikmesriigid teabevahetust oma pädevate asutuste ja järgmiste asutuste vahel:
 - a) teiste liikmesriikide pädevad asutused, kes vastutavad makseasutustele tegevuslubade andmise ja makseasutuste järelevalve eest;
 - b) Euroopa Keskpank ja liikmesriikide keskpangad kui rahandus- ja järelevalveasutused ja, kui see on asjakohane, muud riigiasutused, kes vastutavad makse- ja arveldussüsteemide järelevalve eest;
 - c) teised asjaomased asutused, kes on määratud käesoleva direktiivi, direktiivide 95/46/EÜ ja 2005/60/EÜ ning makseteenuse pakkujate suhtes kohaldatavate muude ühenduse õigusaktide alusel, nagu näiteks õigusaktid, mida kohaldatakse isikute kaitsmiseks seoses isikuandmete töötlemisega ning samuti rahapesu ja terrorismi rahastamise suhtes.

Artikkel 25

Asutamisvabaduse ja teenuste osutamise vabaduse teostamine

1. Tegevusluba omav makseasutus, kes soovib esimest korda osutada makseteenuseid teises liikmesriigis asutamisõiguse või teenuste osutamise vabaduse alusel, teatab sellest oma päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele.

Päritoluliikmesriigi pädevad asutused teatavad ühe kuu jooksul alates makseasutuse teatise saamisest asukohaliikmesriigi pädevatele asutustele makseasutuse nime ja aadressi, filiaali juhtimise eest vastutavate isikute nimed, organisatsiooni struktuuri ning milliseid makseteenuseid nad kavatsevad asukohaliikmesriigi territooriumil pakkuda.

2. Selleks et päritoluliikmesriigi pädev asutus saaks kontrollida teise liikmesriigi territooriumil asuva makseasutuse agenti, filiaali või allhanke korras makseteenuseid teostavat üksust ja võtta artiklis 21 sätestatud vajalikke meetmeid, teeb ta koostööd asukohaliikmesriigi pädevate asutustega.

3. Vastavalt lõigetele 1 ja 2 tehtava koostöö raames teatab päritoluliikmesriigi pädev asutus asukohaliikmesriigi pädevale asutusele, kui ta kavatseb teostada asukohaliikmesriigi territooriumil kohapealset kontrolli.

Kui mõlemad asutused seda soovivad, võib päritoluliikmesriigi pädev asutus delegeerida asukohaliikmesriigi pädevatele asutustele kohapealse kontrolli tegemise asjaomase makseasutuse juures.

4. Pädevad asutused esitavad üksteisele kogu vajaliku ja/või asjakohase teabe, eelkõige siis, kui rikkumise või kahtlustatava rikkumise on toime pannud agent, filiaal või allhanke korras makseteenuseid teostav üksus. Sellega seoses edastavad pädevad asutused taotluse korral kogu asjakohase teabe ja omal algatusel kogu olulise teabe.
5. Lõiked 1 kuni 4 ei piira direktiivi 2005/60/EÜ ja määruse (EÜ) nr 1781/2006 kohast, eelkõige direktiivi 2005/60/EÜ artikli 37 lõike 1 kohast ja määruse (EÜ) nr 1781/2006 artikli 15 lõike 3 kohast pädevate asutuste kohustust teostada järelevalvet nimetatud aktides sätestatud nõuete täitmise üle.

4. JAGU

ERANDID

Artikkel 26

Tingimused

1. Sõltumata artiklist 13 võivad liikmesriigid loobuda 1. kuni 3. jaos, v.a artiklites 20, 22, 23 ja 24 sätestatud menetluste ja tingimuste täielikust või osalisest kohaldamisest või võimaldada oma pädevatel asutustel sellest loobuda ning lubada või võimaldada oma pädevatel asutustel kanda füüsilisi või juriidilisi isikuid artiklis 13 sätestatud registrisse, kui:
 - a) koos kõigi agentidega, kelle eest asjaomane isik täielikult vastutab, ei ületa kõnealuse isiku poolt eelneva 12 kuu jooksul keskmiselt osutatud makseteenuste kogusumma 3 miljonit eurot kuus. Seda nõuet hinnatakse lähtudes tema äriplaanis kavandatud maksetehingute kogusummast, kui pädevad asutused ei nõua kõnealuse plaani kohandamist; ja
 - b) äritegevuse juhtimise või teostamise eest vastutavaid füüsilisi isikuid ei ole mõistetud süüdi rahapesu või terrorismi rahastamise või muude finantskuritegudega seotud õigusrikkumiste eest.

2. Igalt lõike 1 kohaselt registreeritud füüsiliselt või juriidiliselt isikult nõutakse peakontori või alalise elukoha olemasolu liikmesriigis, kus ta tegelikult makseteenuseid osutab.
3. Lõikes 1 osutatud isikuid käsitletakse makseasutustena, kuid neile ei kohaldata artikli 10 lõiget 9 ja artiklit 25.
4. Liikmesriigid võivad samuti sätestada, et iga lõike 1 kohaselt registreeritud füüsiline või juriidiline isik võib tegeleda vaid teatavate artiklis 16 loetletud tegevustega.
5. Lõikes 1 osutatud isikud teatavad pädevatele asutustele kõigist oma olukorras toimunud muudatustest, mis on nimetatud lõikes määratletud tingimuse seisukohast asjakohased. Liikmesriigid võtavad kõik vajalikud meetmed, millega tagada, et kui lõigetes 1, 2 ja 4 sätestatud tingimused ei ole enam täidetud, taotleb asjaomane isik tegevusluba 30 kalendripäeva jooksul artiklis 10 sätestatud korras.
6. Käesolevat artiklit ei kohaldata direktiiviga 2005/60/EÜ kehtestatud sätete või siseriiklike rahapesuvastaste sätete suhtes.

Artikkel 27

Teavitamine ja teave

Kui liikmesriik kasutab artikli 26 kohast erandit, teavitab ta sellest komisjoni 1. novembriks 2009 ning edaspidi teavitab komisjoni viivitamatult kõigist järgnevatest muudatustest. Lisaks sellele teatab liikmesriik komisjonile asjaomaste füüsiliste ja juriidiliste isikute arvu ning igal aastal artikli 26 lõike 1 punktis a osutatud iga kalendriaasta 31. detsembri seisuga täidetud maksetehingute kogusumma.

2. peatükk

Ühissätted

Artikkel 28

Juurdepääs maksesüsteemidele

1. Liikmesriigid tagavad, et eeskirjad, mis reguleerivad tegevusloa saanud või registreeritud juriidilistest isikutest makseteenuste pakkujate juurdepääsu maksesüsteemidele on objektiivsed, mittediskrimineerivad ja proportsionaalsed ning nende eeskirjadega ei takistata juurdepääsu rohkem, kui on vaja konkreetsete riskide, nagu arveldussüsteemiga seonduva riski, tegevusriski ja äririski ärahoidmiseks ning maksesüsteemi finantsturvalisuse ja toimimise turvalisuse kaitsmiseks.

Maksesüsteemide eeskirjadega ei tohi makseteenuse pakkujatele, makseteenuse kasutajatele ega teistele maksesüsteemidele kehtestada ühtki järgmist nõuet:

- a) mis tahes piirangud, mis takistavad tõhusalt osaleda teistes maksesüsteemides;
- b) mis tahes eeskiri, millega diskrimineeritakse tegevusloa saanud makseteenuse pakkujaid või registreeritud makseteenuse pakkujaid osaliste õiguste ja kohustuste osas; või
- c) mis tahes piirangud institutsioonilise seisundi alusel.

2. Lõiget 1 ei kohaldata:

- a) direktiivis 98/26/EÜ määratletud maksesüsteemide suhtes;
- b) maksesüsteemide suhtes, mis koosnevad üksnes makseteenuse pakkujatest, kes kuuluvad konsolideerimisgruppi, mis koosneb seotud kapitaliga üksustest ning kus üks seotud üksustest omab tegelikku kontrolli teiste üle; või

- c) maksesüsteemide suhtes, kui ainus (kas ühe üksusena tegutsev või konsolideerimisgruppi kuuluv) makseteenuse pakkuja:
- tegutseb või saab tegutseda makseteenuse pakkujana nii maksja kui saaja jaoks ning kes vastutab üksnes maksesüsteemi juhtimise eest; ning
 - väljastab tegevusloa teistele makseteenuse pakkujatele süsteemis osalemiseks ja viimastel ei ole õigust omavahel või enda seas pidada läbirääkimisi maksesüsteemiga seonduvate tasude üle, kuigi nad võivad kehtestada oma hinnakujunduse maksjate ja saajate suhtes.

Artikkel 29

Makseteenuste osutamise keeld teiste isikute poolt peale makseteenuse pakkujate

Liikmesriigid keelavad füüsilistel või juriidilistel isikutel, kes ei ole makseteenuse pakkujad ega ka käesoleva direktiivi reguleerimisalast selgesõnaliselt välja arvatud, osutada lisas loetletud makseteenuseid.

III JAOTIS

Tingimuste läbipaistvus ja nõuded makseteenustega seotud teabe kohta

1. peatükk

Üldeeskirjad

Artikkel 30

Reguleerimisala

1. Käesolevat jaotist kohaldatakse ühekordsete maksetehingute, raamlepingute ja nende reguleerimisalasse kuuluvate maksetehingute suhtes. Osapooled võivad kokku leppida, et jaotist ei kohaldata tervikuna või osaliselt, kui makseteenuse kasutaja pole tarbija.
2. Liikmesriigid võivad ette näha, et käesoleva jaotise sätteid kohaldatakse mikroettevõtete suhtes samamoodi nagu tarbijate suhtes.
3. Käesolev direktiiv ei piira direktiivi 87/102/EMÜ siseriiklike rakendusmeetmete kohaldamist. Käesolev direktiiv ei piira samuti muude asjakohaste ühenduse või siseriiklike õigusaktide kohaldamist, mis puudutavad ühenduse õigusele vastavaid tarbijatele laenu andmise tingimusi, mida ei ühtlustata käesoleva direktiiviga.

Artikkel 31

Muud ühenduse õigusaktide sätted

Käesoleva jaotise sätted ei piira ühegi sellise ühenduse õigusakti kohaldamist, mis sisaldab lisanõudeid eelneva teavitamise kohta.

Juhul kui kohaldatakse ka direktiivi 2002/65/EÜ, asendatakse nimetatud direktiivi artikli 3 lõike 1 kohased teabe andmist käsitlevad sätted (välja arvatud nimetatud lõike 2 punktid c kuni g, lõike 3 punktid a, d ja e ning lõike 4 punkt b käesoleva direktiivi artiklitega 36, 37, 41 ja 42.

Artikkel 32

Tasu teabe eest

1. Makseteenuse pakkuja ei võta käesoleva jaotise alusel makseteenuse kasutajalt tasu teabe andmise eest.
2. Makseteenuse pakkuja ja makseteenuse kasutaja võivad kokku leppida tasudes, mida kohaldatakse täiendava teabe või teabe sagedasema esitamise korral või teabe edastamisel raamlepingus mitte ettenähtud sidevahendi abil, kui teabe edastamine toimus makseteenuse kasutaja taotlusel.
3. Kui makseteenuse pakkuja võib kehtestada tasusid vastavalt lõikele 2, peavad need tasud olema asjakohased ja vastavuses makseteenuse pakkuja tegelike kuludega.

Artikkel 33

Teabele esitatavate nõuete tõendamiskohustus

Liikmesriigid võivad sätestada, et makseteenuse pakkujal on kohustus tõendada, et ta on täitnud käesolevas jaotises sätestatud teabele esitatavaid nõudeid.

Artikkel 34

Makseteenustega seotud teabe osas madala väärtusega makseviiside ja elektronraha suhtes kehtestatud erandid

1. Kui makseviis hõlmab raamlepingu kohaselt ainult kuni 30 euro suurust üksikut maksetehingut või kui sellele on kehtestatud 150 euro suurune kulutuse piirang või kui sellel säilitatav summa ei ületa mis tahes ajahetkel 150 eurot:
 - a) esitab makseteenuse pakkuja maksjale erandina artiklitest 41, 42 ja 46 üksnes teabe makseteenuse põhitunnuste kohta, sealhulgas makseviisi kasutamismooduse, vastutuse, kehtestatud tasude ja muu asjakohase teabe kohta, mille alusel on võimalik teha teadmispõhine otsus; samuti antakse maksjale teada, kus on kergelt kasutataval viisil kättesaadav artiklis 42 määratletud muu teave ning tingimused;

- b) võib kokku leppida, et erandina artiklist 44 ei nõuta makseteenuse pakkujalt raamlepingu tingimuste osas muudatustepanekute tegemist artikli 41 lõikes 1 sätestatud viisil;
- c) võib kokku leppida, et – erandina artiklitest 47 ja 48 – pärast maksetehingu täitmist:
 - i) esitab makseteenuse pakkuja või muudab kättesaadavaks üksnes viite, mille alusel on makseteenuse kasutajal võimalik kindlaks teha maksetehing, selle summa ja sellega seonduvad tasud ja/või mitme samaliigilise ja samale saajale tehtud maksetehingu korral üksnes teabe nimetatud maksetehingute kogusumma ja tasude kohta;
 - ii) makseteenuse pakkujalt punktis i osutatud teabe esitamist või kättesaadavaks muutmist, kui makseviisi kasutatakse anonüümselt või kui makseteenuse pakkujal ei ole tehniliselt võimalik seda teavet esitada. Makseteenuse pakkuja annab maksjale siiski võimaluse kontrollida säilitatava raha summat.

2. Liikmesriigid või nende pädevad asutused võivad üksnes siseriiklike maksetehingute puhul vähendada või kahekordistada lõikes 1 osutatud summasid. Ettemakstud makseviiside puhul võivad liikmesriigid neid summasid suurendada kuni 500 euroni.

2. peatükk

Ühekordsed maksetehingud

Artikkel 35

Reguleerimisala

1. Käesolevat peatükki kohaldatakse ühekordsete maksetehingute suhtes, mis ei kuulu raamlepingu reguleerimisalasse.
2. Kui ühekordse maksetehingu maksekäsund edastatakse raamlepinguga hõlmatud makseviisiga, ei ole makseteenuse pakkuja kohustatud andma või tegema kättesaadavaks teavet, mis on makseteenuse kasutajale teise makseteenuse pakkujaga sõlmitud raamlepingu alusel juba edastatud või mis talle raamlepingu kohaselt tulevikus edastatakse.

Artikkel 36

Eelnev üldteave

1. Liikmesriigid nõuavad, et enne kui makseteenuse kasutaja on seotud ühekordset makset hõlmava teenuslepingu või pakkumisega, peab makseteenuse pakkuja esitama lihtsalt juurdepääsetaval viisil artiklis 37 kindlaks määratud teabe ja tingimused. Makseteenuse kasutaja taotlusel edastab makseteenuse pakkuja teabe ja tingimused paberkandjal või teisel püsival andmekandjal. Teave ja tingimused esitatakse kergelt mõistetavas sõnastuses ning selgel ja arusaadaval kujul selle liikmesriigi ametlikus keeles, kus makseteenust osutatakse, või mis tahes muus osapoolte vahel kokkulepitud keeles.
2. Kui ühekordset makset hõlmav teenusleping on sõlmitud makseteenuse kasutaja taotlusel, kasutades kaugsidevahendit, mis ei võimalda makseteenuse pakkujal järgida lõiget 1, täidab makseteenuse pakkuja nimetatud lõikest tulenevad kohustused viivitamatult pärast maksetehingu täitmist.
3. Lõikest 1 tulenevaid kohustusi võib samuti täita, edastades ühekordset makset hõlmava teenuslepingu kavandi koopia või maksekäsundi kavandi koopia, mis sisaldab artikliga 37 kooskõlas olevat teavet ning tingimusi.

Artikkel 37

Teave ja tingimused

1. Liikmesriigid tagavad, et makseteenuse kasutajatele edastatakse või tehakse kättesaadavaks alljärgnev teave ja tehakse teatavaks alljärgnevad tingimused:
 - a) täpne teave või kordumatu tunnus, mille makseteenuse kasutaja peab esitama maksekäsundi nõuetekohaseks täitmiseks;
 - b) osutatava makseteenuse maksimaalne täitmisaeg;
 - c) makseteenuse kasutaja poolt oma makseteenuse pakkujale makstavad kõik tasud ning ülevaade mis tahes tasude summade kujunemise kohta;
 - d) vajadusel maksetehingule kohaldatav tegelik kurss või aluskurss.
2. Vajadusel tehakse artiklis 42 osutatud mis tahes muu asjakohane teave ning tingimused makseteenuse kasutajale kättesaadavaks kergelt kasutataval viisil.

Artikkel 38

Maksjale pärast maksekäsundi laekumist esitatav teave

Viivitamatult pärast maksekäsundi laekumist esitab maksja makseteenuse pakkuja artikli 36 lõikes 1 sätestatud viisil maksjale järgmise teabe:

- a) viide, mis võimaldab maksjal maksetehingut kindlaks teha ning, kui see on asjakohane, saajaga seotud teave;
- b) maksetehingu summa maksekäsundil kasutatavas vääringus;
- c) maksja poolt maksetehingu täitmise eest tasumisele kuuluvate mis tahes tasude summa ja ülevaade selliste tasude summade kujunemise kohta;
- d) vajadusel maksja makseteenuse pakkuja poolt maksetehingu teostamisel kasutatud vahetuskurss või aluskurss, kui see erineb artikli 37 lõike 1 punktis d ettenähtud kursist ning maksetehingu summa pärast nimetatud vääringu konverteerimist; ning
- e) maksekäsundi laekumise kuupäev.

Artikkel 39

Saajale pärast maksetehingu täitmist esitatav teave

Viivitamatult pärast maksetehingu täitmist esitab saaja makseteenuse pakkuja artikli 36 lõikes 1 sätestatud viisil saajale järgmise teabe:

- a) viide, mis võimaldab saajal maksetehingut kindlaks teha ning vajadusel kindlaks teha maksjat ja koos maksetehinguga edastatud mis tahes teavet;
- b) maksetehingu summa vääringus, mida saaja kasutab;
- c) saaja poolt maksetehingu täitmise eest tasumisele kuuluvate mis tahes tasude summa ja vajadusel ülevaade selliste tasude summade kujunemise kohta;
- d) vajadusel saaja makseteenuse pakkuja poolt maksetehingu teostamisel kasutatud vahetuskurss ning maksetehingu summa pärast nimetatud vääringu konverteerimist; ning
- e) krediteerimise väärtuspäev.

3. peatükk

Raamlepingud

Artikkel 40

Reguleerimisala

Käesolevat peatükki kohaldatakse maksetehingute suhtes, mis kuuluvad raamlepingu reguleerimisalasse.

Artikkel 41

Eelnev üldteave

1. Liikmesriigid nõuavad, et makseteenuse pakkuja esitab aegsasti enne seda, kui makseteenuse kasutaja seob ennast mis tahes raamlepingu või pakkumisega, makseteenuse kasutajale paberkandjal või muul püsival andmekandjal artiklis 42 kindlaks määratud teabe ja tingimused. Teave ja tingimused esitatakse kergelt mõistetavas sõnastuses ning selgel ja arusaadaval kujul selle liikmesriigi ametlikus keeles, kus makseteenust osutatakse, või mis tahes muus osapoolte vahel kokkulepitud keeles.
2. Kui raamleping on sõlmitud makseteenuse kasutaja taotlusel, kasutades kaugsidevahendeid, mis ei võimalda makseteenuse pakkujal järgida lõiget 1, täidab makseteenuse pakkuja sellest lõikest tulenevad kohustused viivitamatult pärast raamlepingu sõlmimist.

3. Lõikest 1 tulenevaid kohustusi võib samuti täita, edastades raamlepingu kavandi koopia, mis sisaldab artiklis 42 kindlaks määratud teavet ja tingimusi.

Artikkel 42

Teave ja tingimused

Liikmesriigid tagavad, et makseteenuse kasutajatele edastatakse alljärgnev teave ja tehakse teatavaks alljärgnevad tingimused:

- 1) makseteenuse pakkuja:
 - a) makseteenuse pakkuja nimi, tema peakontori aadress ja vajadusel tema agendi ja filiaali aadress liikmesriigis, kus makseteenust osutatakse, ning mis tahes muu aadress (sealhulgas elektronposti aadress), mis on makseteenuse pakkujaga suhtlemisel asjakohane; ja
 - b) üksikasjad asjakohase järelevalveasutuse ja artiklis 13 sätestatud registri kohta või mis tahes teise asjakohase avaliku registri kohta, mis sisaldab andmeid tegevusloa saanud makseteenuste pakkujate ja nende registreerimisnumbri või samaväärse identifitseerimisvõimaluse kohta selles registris;

2) makseteenuse kasutamine:

- a) osutatava makseteenuse peamiste omaduste kirjeldus;
- b) täpne teave või kordumatu tunnus, mille makseteenuse kasutaja peab esitama maksekäsundi nõuetekohaseks täitmiseks;
- c) maksetehingu täitmise nõusoleku andmise ja nõusoleku tühistamise vorm ja kord vastavalt artiklitele 54 ja 66;
- d) viide ajahetkele, mil maksekäsund artikli 64 lõike 1 määratluse kohaselt saadakse, ja makseteenuse pakkuja kehtestatud võimalik arvelduspäeva lõppemise aeg;
- e) osutatavate makseteenuste maksimaalne täitmisaeg; ja
- f) võimalus vastavalt artikli 55 lõikele 1 kokku leppida makseviisi kasutamise kululimiidid;

3) tasud, intressid ja vahetuskursid:

- a) makseteenuse kasutaja poolt makseteenuse pakkujale makstavad kõik tasud ning vajadusel ülevaade mis tahes tasude summade kujunemise kohta;

- b) vajadusel maksetehingute suhtes kohaldatud intressid ja vahetuskursid või kui kasutatakse alusintressimäära ja aluskurssi, tegeliku intressi arvutusmeetod, asjakohane kuupäev ja indeks või baas, mida kasutatakse alusintressimäära või aluskursi määramisel; ja
- c) alusintressimäära või aluskursi muudatuste viivitamatu kohaldamine vastava kokkuleppe korral ning muudatusi käsitleva teabe suhtes kehtivad nõuded vastavalt artikli 44 lõikele 2;

4) side:

- a) vajadusel osapoolte vahel kokkulepitud sidevahendid teabe või teadete edastamiseks käesoleva direktiivi alusel, sealhulgas makseteenuse kasutaja sidevahenditele esitatavad tehnilised nõuded;
- b) käesoleva direktiivi alusel teabe edastamise või kättesaadavaks tegemise viis ja sagedus;
- c) keel või keeled, milles raamleping sõlmitakse ja milles toimub sidepidamine kogu lepingusuhte vältel; ja
- d) makseteenuse kasutaja õigus saada vastavalt artiklile 43 teada raamlepingu lepingutingimused ning saada teavet ja informatsiooni tingimuste kohta;

- 5) kaitse- ja parandusmeetmed:
- a) vajadusel nende meetmete kirjeldus, mida makseteenuse kasutaja võtab makseviisi turvalisuse tagamiseks ja selle kohta, kuidas makseteenuse pakkujat teavitada artikli 56 lõike 1 punkti b kohaldamisel;
 - b) kokkuleppe korral tingimused, mille alusel on makseteenuse pakkujal kooskõlas artikliga 55 õigus makseviis blokeerida;
 - c) maksja vastutus vastavalt artiklile 61, sealhulgas teave asjakohase summa kohta;
 - d) viis, kuidas makseteenuse kasutaja teavitab makseteenuse pakkujat artikli 58 kohasest mis tahes autoriseerimata või väärast maksetehingu täitmisest, ja sellise teavitamise tähtaeg, ning artikli 60 kohane makseteenuse pakkuja vastutus seoses kahjudega, mis on tekkinud autoriseerimata maksetehingute tulemusel;
 - e) makseteenuse pakkuja vastutus maksetehingute täitmise eest kooskõlas artikliga 75; ja
 - f) tagasimakse tingimused kooskõlas artiklitega 62 ja 63;

- 6) raamlepingu muudatused ja lõpetamine:
- a) kokkuleppe korral teave selle kohta, et makseteenuse kasutaja on artikliga 44 kooskõlas olevate tingimuste muudatustega nõus, välja arvatud kui ta teatab makseteenuse pakkujale enne muudatuste jõustumise kavandatud kuupäeva, et ta ei ole nendega nõus;
 - b) lepingu kestus; ja
 - c) makseteenuse kasutaja õigus lõpetada raamleping ja kõik selle lõpetamisega seotud kokkulepped kooskõlas artikli 44 lõikega 1 ja artikliga 45;
- 7) kahju hüvitamine:
- a) raamlepingu suhtes kohaldatava ja/või pädevat kohut käsitleva õiguse lepingutingimused; ja
 - b) kohtuvälise kaebuste esitamise õiguse ja kahju hüvitamise menetlused, mida makseteenuse kasutaja saab kooskõlas artiklitega 80 kuni 83 kasutada.

Artikkel 43

Teabe kättesaadavus ja raamlepingu tingimused

Makseteenuse kasutajal on mis tahes hetkel kogu lepingusuhte vältel õigus enda taotlusel saada teada raamlepingu lepingutingimusi ning saada kas paberkandjal või muul püsival andmekandjal artiklis 42 sätestatud teavet ja informatsiooni tingimuste kohta.

Artikkel 44

Muudatused raamlepingu tingimustes

1. Ettepanekud raamlepingu tingimuste ning artiklis 42 sätestatud teabe ja tingimuste muutmiseks teeb makseteenuse pakkuja artikli 41 lõikes 1 ettenähtud korras hiljemalt kaks kuud enne muudatuste kavandatavat kohaldamisaega.

Vajadusel vastavalt artikli 42 lõike 6 punktile a peab makseteenuse pakkuja makseteenuse kasutajat teavitama sellest, et makseteenuse kasutaja loetakse nende muudatustega nõustunuks, kui ta ei ole makseteenuse pakkujale teatanud enne muudatuste jõustumise kavandatud kuupäeva, et ta ei ole nendega nõus. Sellisel juhul täpsustab makseteenuse pakkuja, et makseteenuse kasutajal on õigus raamleping enne muudatuste kohaldamise kavandatud kuupäeva viivitamatult ja tasuta lõpetada.

2. Intressimäärade või vahetuskursside muudatusi võib kohaldada viivitamata ja ette teatamata, tingimusel et selline õigus on raamlepingus kokku lepitud ning muudatused tuginevad alusintressimäärale või aluskursile, mis on kokku lepitud kooskõlas artikli 42 lõike 3 punktidega b ja c. Makseteenuse kasutajat teavitatakse igast intressimäära muudatusest esimesel võimalusel vastavalt artikli 41 lõikes 1 sätestatud korrale, välja arvatud juhul, kui osapooled on kokku leppinud erineva teabe edastamise või kättesaadavaks tegemise viisi või sageduse. Makseteenuse kasutajatele kasulikumaid intressimäärade ja vahetuskursside muudatusi võib siiski kohaldada ette teatamata.
3. Maksetehingutes kasutatava intressimäära või vahetuskursi muudatused tehakse ja arvutatakse neutraalsel viisil, millega ei kaasne makseteenuse kasutajate diskrimineerimist.

Artikkel 45

Lõpetamine

1. Makseteenuse kasutaja võib raamlepingu lõpetada igal ajal, välja arvatud juhul, kui osapooled on kokku leppinud etteteatamise aja. Etteteatamistähtaeg ei tohi olla pikem kui üks kuu.
2. Pikemaks ajaks kui 12 kuuks või tähtajatult sõlmitud raamlepingu lõpetamine on pärast 12 kuu möödumist makseteenuse kasutajale tasuta. Kõigil teistel juhtudel peavad lõpetamise eest võetavad tasud olema kohased ja kuludega vastavuses.
3. Kui raamlepingus on nii kokku lepitud, võib makseteenuse pakkuja lõpetada tähtajatult sõlmitud raamlepingu, teatades sellest vähemalt kaks kuud ette artikli 41 lõikes 1 ettenähtud viisil.
4. Regulaarselt makseteenuste eest võetavaid tasusid maksab makseteenuse kasutaja kuni lepingu lõpetamiseni ainult proportsionaalselt. Kui need tasud makstakse ette, makstakse need proportsionaalselt tagasi.
5. Käesoleva artikli sätted ei piira liikmesriikide selliste õigusnormide kohaldamist, mis käsitlevad lepingupoolte õigusi raamlepingut muuta või tunnistada see kehtetuks.
6. Liikmesriigid võivad kehtestada makseteenuse kasutajatele soodsamaid sätteid.

Artikkel 46

Teave enne ühekordse maksetehingu täitmist

Raamlepingu kohaselt teostatava ja maksja algatatud ühekordse maksetehingu korral esitab makseteenuse pakkuja maksja taotlusel antud konkreetse maksetehingu kohta selgesõnalise teabe maksimaalse täitmisaja ja maksja poolt tasumisele kuuluvate tasude kohta ning vajadusel ülevaate mis tahes tasude summade kujunemise kohta.

Artikkel 47

Ühekordsete maksetehingute kohta maksjale esitatav teave

1. Pärast ühekordse maksetehingu summa debiteerimist maksja maksekontolt või kui maksja ei kasuta maksekontot, pärast ühekordse maksetehingu maksekäsundi saamist esitab maksja makseteenuse pakkuja maksjale liigse viivitusega artikli 41 lõikes 1 sätestatud viisil järgmise teabe:
 - a) viide, mis võimaldab maksjal iga maksetehingut kindlaks teha, ning kui see on asjakohane, saajaga seotud teave;
 - b) maksetehingu summa selles vääringus, milles maksja maksekontot debiteeritakse või vääringus, mida kasutatakse maksekäsundis;

- c) maksetehingu täitmise eest tasumisele kuuluvate mis tahes tasude summa ning vajadusel ülevaade maksja poolt tasumisele kuuluvate intresside kujunemise kohta;
 - d) vajadusel maksja makseteenuse pakkuja poolt maksetehingu teostamisel kasutatud vahetuskurss ning maksetehingu summa pärast nimetatud vääringu konverteerimist; ja
 - e) debiteerimise väärtuspäev või maksekäsundi saamise kuupäev.
2. Raamleping võib sisaldada tingimust, mille kohaselt tuleb lõikes 1 osutatud teave esitada või muuta kättesaadavaks korrapäraselt vähemalt kord kuus ja kokkulepitud viisil, mis võimaldab maksjal teavet säilitada ja muutmata kujul taasesitada.
3. Liikmesriigid võivad siiski nõuda, et makseteenuse pakkujad esitaksid kord kuus tasuta teavet paberkandjal.

Artikkel 48

Ühekordsete maksetehingute kohta saajale esitatav teave

1. Pärast ühekordse maksetehingu täitmist esitab saaja makseteenuse pakkuja saajale liigse viivitusega artikli 41 lõikes 1 sätestatud viisil järgmise teabe:
- a) viide, mis võimaldab saajal maksetehingut kindlaks teha ning vajadusel kindlaks teha maksjat ja koos maksetehinguga edastatud mis tahes teavet;

- b) maksetehingu summa, mis on maksja poolt üle kantud vääringus, milles saaja maksekontot debiteeritakse;
 - c) maksetehingu täitmise eest tasumisele kuuluvate mis tahes tasude summa ning vajadusel ülevaade saaja poolt tasumisele kuuluvate intresside kujunemise kohta;
 - d) vajadusel saaja makseteenuse pakkuja poolt maksetehingu teostamisel kasutatud vahetuskurss ning maksetehingu summa pärast nimetatud vääringu konverteerimist; ning
 - e) krediteerimise väärtuspäev.
2. Raamleping võib sisaldada tingimust, mille kohaselt tuleb lõikes 1 osutatud teave esitada või muuta kättesaadavaks korrapäraselt vähemalt kord kuus ja kokkulepitud viisil, mis võimaldab saajal teavet säilitada ja muutmata kujul taasesitada.
3. Liikmesriigid võivad siiski nõuda, et makseteenuse pakkujad esitaksid kord kuus tasuta teavet paberkandjal.

3. peatükk

Ühissätted

Artikkel 49

Vääring ja vääringu konverteerimine

1. Maksed tehakse poolte vahel kokkulepitud vääringus.
2. Kui vääringu konverteerimise teenust pakutakse enne maksetehingu algatamist ja kui seda vääringu konverteerimise teenust pakutakse müügikohas või kui seda pakub saaja, avalikustab maksjale vääringu konverteerimise teenust pakkuv pool maksjale kõik tasud ning kursi, mida kasutatakse maksetehingu konverteerimiseks.

Selle alusel peab maksja kõnealuse vääringu konverteerimise teenusega nõustuma.

Artikkel 50

Teave lisatasude või allahindluste kohta

1. Kui asjaomase makseviisi kasutamiseks taotleb saaja tasu kohaldamist või pakub allahindlust, teavitab saaja sellest maksjale enne maksetehingu algatamist.

2. Kui asjaomase makseviisi kasutamiseks taotleb makseteenuse pakkuja või kolmas isik tasu kohaldamist, teavitab ta makseteenuse kasutajat sellest enne maksetehingu algatamist.

IV JAOTIS

Õigused ja kohustused

seoses makseteenuste osutamise ja kasutamisega

1. peatükk

Ühissätted

Artikkel 51

Reguleerimisala

1. Kui makseteenuse kasutaja pole tarbija, võivad osapooled kokku leppida, et artikli 52 lõiget 1, artikli 54 lõike 2 teist lõiku, ning artikleid 59, 61, 62, 63, 66 ja 75 ei kohaldata täielikult või osaliselt. Osapooled võivad samuti kokku leppida aja, mis erineb artiklis 58 sätestatust.

2. Liikmesriigid võivad kehtestada, et artiklit 83 ei kohaldata kui makseteenuse kasutaja ei ole tarbija.
3. Liikmesriigid võivad ette näha, et käesoleva jaotise sätteid kohaldatakse mikroettevõtete suhtes samamoodi nagu tarbijate suhtes.
4. Käesolev direktiiv ei piira direktiivi 87/102/EMÜ siseriiklike rakendusmeetmete kohaldamist. Käesolev direktiiv ei piira samuti muude asjakohaste ühenduse või siseriiklike õigusaktide kohaldamist, mis puudutavad ühenduse õigusele vastavaid tarbijatele laenu andmise tingimusi, mida ei ühtlustata käesoleva direktiiviga.

Artikkel 52

Kohaldatavad tasud

1. Makseteenuse pakkuja ei tohi võtta makseteenuse kasutajalt tasu oma teabe edastamise kohustuse täitmise eest või käesoleva jaotisega kooskõlas olevate parandus- ja ennetusmeetmete võtmise eest, välja arvatud kui artikli 65 lõikes 1, artikli 66 lõikes 5 ja artikli 74 lõikes 2 ei ole sätestatud teisiti. Makseteenuse kasutaja ja makseteenuse pakkuja lepivad nimetatud tasu suuruses kokku ning see peab olema asjakohane ja vastavuses makseteenuse pakkuja tegelike kuludega.

2. Kui maksetehing ei hõlma valuutavahetust, nõuavad liikmesriigid, et saaja maksab oma makseteenuse pakkuja kehtestatud tasud ning et maksja maksab oma makseteenuse pakkuja kehtestatud tasud.
3. Makseteenuse pakkuja ei takista saajal nõudmast asjaomase makseviisi kasutamise eest maksjalt tasu või pakkumast talle allahindlust. Võttes arvesse vajadust soodustada konkurentsi ja edendada tõhusate makseviiside kasutamist, võivad liikmesriigid siiski tasu nõudmise keelata või seda õigust piirata.

Artikkel 53

Madala väärtusega maksete makseviiside ja elektronraha suhtes kehtestatud erandid

1. Kui makseviis hõlmab raamlepingu kohaselt kuni 30 euro suurust üksikut maksetehingut või kui sellele on kehtestatud 150 euro suurune kulutuse piirang või kui sellel säilitatav summa ei ületa mis tahes ajahetkel 150 eurot võivad makseteenuse pakkujad leppida oma makseteenuse kasutajatega kokku, et:
 - a) kui makseviisi ei ole võimalik blokeerida või selle edasist kasutamist vältida, ei kohaldata artikli 56 lõike 1 punkti b, artikli 57 lõike 1 punkte c ja d ning artikli 61 lõikeid 4 ja 5;

- b) artikleid 59, 60 ning artikli 61 lõikeid 1 ja 2 ei kohaldata kui makseviisi kasutatakse anonüümselt või kui makseteenuse pakkujal ei ole võimalik muudel makseviisist tulenevatel põhjustel tõendada, et maksetehing oli autoriseeritud;
 - c) erandina artikli 65 lõikest 1 ei pea makseteenuse pakkuja makseteenuse kasutajale teatama maksekäsundi täitmise keeldumisest, kui selle täitmata jätmine on konteksti tõttu ilmne;
 - d) erandina artiklist 66 ei saa maksja tühistada maksekäsundit pärast maksekäsundi edastamist saajale või talle selle maksetehingu täitmise suhtes oma nõusoleku andmist;
 - e) erandina artiklitest 69 ja 70 kohaldatakse maksekäsundi täitmise teisi tähtaegu.
2. Liikmesriigid või nende pädevad asutused võivad siseriiklike maksetehingute puhul vähendada või kahekordistada lõikes 1 osutatud summasid. Nad võivad summasid suurendada ette makstud makseviiside puhul kuni 500 euroni.
3. Artikleid 60 ja 61 kohaldatakse samuti elektronraha suhtes direktiivi 2000/46/EÜ artikli 1 lõige 3 punkti b tähenduses, välja arvatud juhul, kui makseteenuse pakkujal ei ole võimalik maksekontot külmutada või makseviisi blokeerida. Liikmesriigid võivad piirata selle erandi kohaldamist teatud väärtusega maksekontodele või makseviisidele.

2. peatükk

Maksetehingute autoriseerimine

Artikkel 54

Nõusolek ja nõusoleku tühistamine

1. Liikmesriigid tagavad, et maksetehingut loetakse autoriseerituks ainult siis, kui maksja on andnud nõusoleku maksetehingu täitmiseks. Maksja võib maksetehingu autoriseerida enne maksetehingu täitmist või maksja ja tema makseteenuse pakkuja vahelisel kokkuleppel pärast maksetehingu täitmist.
2. Nõusolek maksetehingu või järjestikuste maksetehingute täitmiseks antakse maksja ja tema makseteenuse pakkuja vahel kokkulepitud viisil.

Kui selline nõusolek puudub, loetakse maksetehing autoriseerimata maksetehinguks.

3. Maksja võib nõusoleku tühistada mis tahes hetkel, kuid mitte pärast kuupäeva, millest alates maksekäsundit enam tühistada ei saa vastavalt artiklile 66. Järjestikusteks tehingute täitmiseks antud nõusoleku võib samuti tühistada nii, et selle tühistamise tagajärjel loetakse kõik järgnevad maksetehingud autoriseerimata maksetehinguteks.
4. Maksja ja tema makseteenuse pakkuja lepivad kokku nõusoleku andmise korras.

Artikkel 55

Makseviisi kasutamise piirangud

1. Kui nõusoleku andmiseks kasutatakse erimakseviisi, võivad maksja ja tema makseteenuse pakkuja leppida kokku selle makseviisi kaudu täidetud maksetehingute kululimiitides.
2. Kui raamlepingus on nii kokku lepitud, võib makseteenuse pakkuja jätta endale õiguse blokeerida makseviis objektiivselt põhjendatud kaalutustel, mis on seotud makseviisi turvalisusega või kui esineb kahtlus makseviisi autoriseerimata või pettuse teel kasutamise kohta või kui krediidiiniga makseviisi korral oluliselt suureneb oht, et maksja pole võimeline täitma oma maksekohustust.
3. Sellistel puhkudel peab makseteenuse pakkuja võimaluse korral teavitama maksjat raamlepingus kokkulepitud viisil makseviisi blokeerimisest ja selle põhjustest ning tegema seda enne, kui makseviis blokeeritakse, ning hiljemalt viivitamatult pärast selle blokeerimist, välja arvatud juhul, kui sellise teabe edastamine on vastuolus objektiivselt põhjendatud turvalisuse kaalutustega või on keelatud muude asjaomaste ühenduse või siseriiklike õigusaktidega.
4. Makseteenuse pakkuja vabastab makseviisi blokeeringust või asendab selle uue makseviisiga kui makseviisi blokeerimise põhjused on ära langenud.

Artikkel 56

Makseteenuse kasutaja kohustused seoses makseviisidega

1. Makseteenuse kasutajal, kellel on õigus makseviisi kasutada, on järgmised kohustused:
 - a) kasutab makseviisi kooskõlas makseviisi väljaandmise ja kasutamise tingimustega; ja
 - b) teatab makseteenuse pakkujale või pakkuja määratud üksusele liigse viivitusega, kui ta on saanud teadlikuks makseviisi kadumisest, varastamisest või väärkasutamisest või selle autoriseerimata kasutamisest.
2. Lõike 1 kohaldamiseks võtab makseteenuse kasutaja viivitamata pärast makseviisi saamist eelkõige kõik vajalikud meetmed tõendamisevahendi isikustatud turvaelementide turvaliseks hoidmiseks.

Artikkel 57

Makseteenuse pakkuja kohustused seoses makseviisidega

1. Makseviisi väljaandval makseteenuse pakkujal on järgmised kohustused:
 - a) tagab, et makseviisi isikustatud turvaelementidele oleks juurdepääs ainult makseviisi kasutamise õigusega makseteenuse kasutajal, ilma et see piiraks artiklis 56 sätestatud makseteenuse kasutaja kohustusi;
 - b) ei saada makseviisi eelneva kokkuleppeta, välja arvatud juhul, kui makseteenuse kasutajale juba antud makseviis asendatakse;
 - c) tagab igal ajal kohaste vahendite olemasolu, et makseteenuse kasutaja saaks esitada teatise artikli 56 lõike 1 punkti b kohaselt või esitada taotluse blokeeringu lõpetamise kohta artikli 55 lõike 4 kohaselt; taotluse korral annab makseteenuse pakkuja makseteenuse kasutajale vajalikud vahendid, et tõendada nimetatud teatise esitamist 18 kuu jooksul pärast teatise esitamist; ning
 - d) takistab makseviisi mis tahes kasutamist pärast teatise esitamist artikli 56 lõike 1 punkti b kohaselt.

2. Makseteenuse pakkuja kannab riski seoses maksjale makseviisi saatmisega või makseviisi mis tahes isikustatud turvaelemendi saatmisega.

Artikkel 58

Autoriseerimata või väärast maksetehingust teatamine

Makseteenuse kasutajal on õigus nõuda makseteenuse pakkujalt vigade kõrvaldamist üksnes juhul kui ta pärast nõude, sealhulgas artikli 75 kohase nõude esitamise aluseks olevast autoriseerimata või vääralt täidetud maksetehingust teadlikuks saamist teatab sellest oma makseteenuse pakkujale liigse viivitusega ning hiljemalt 13 kuu jooksul pärast debiteerimise kuupäeva, välja arvatud juhul, kui makseteenuse pakkuja ei esitanud teavet selle makstehingu kohta või ei teinud seda teavet kättesaadavaks kooskõlas III jaotisega.

Artikkel 59

Tõendid maksetehingute autentimise ja täitmise kohta

1. Liikmesriigid nõuavad, et kui makseteenuse kasutaja väidab, et täidetud maksetehing ei olnud autoriseeritud või et maksetehingut ei täidetud nõuetekohaselt, peab tema makseteenuse pakkuja esitama tõendid selle kohta, et maksetehing oli autenditud, korrektselt dokumenteeritud, kajastatud kontodes ning seda ei ole mõjutanud tehniline rike ega mõni muu puudujääk.

2. Kui makseteenuse kasutaja väidab, et täidetud maksetehing ei olnud tema poolt autoriseeritud, ei piisa tingimata üksnes asjaolust, et makseteenuse pakkuja on dokumenteerinud makseviisi kasutamise, et teha kindlaks, kas maksja autoriseeris maksetehingu või tegutses ta pettuse teel või ei täitnud ettekavatsetult või raske hooletuse tulemusel üht või mitut artiklist 56 tulenevat kohustust.

Artikkel 60

Makseteenuse pakkuja vastutus autoriseerimata maksetehingute korral

1. Ilma et see piiraks artikli 58 kohaldamist, tagavad liikmesriigid, et makseteenuse pakkuja maksab autoriseerimata maksetehingu puhul maksjale viivitamata tagasi autoriseerimata maksetehingu summa ning, kui see on kohaldatav, taastab selle summa ulatuses debiteeritud maksekonto olukorra, mis oleks olnud, kui autoriseerimata maksetehing ei oleks toimunud.
2. Täiendava rahalise hüvitamise võib määrata vastavalt õigusaktidele, mida kohaldatakse lepingu suhtes, mis on sõlmitud maksja ja tema makseteenuse pakkuja vahel.

Artikkel 61

Maksja vastutus autoriseerimata maksetehingu korral

1. Erandina artiklist 60 kannab maksja kuni 150 euro ulatuses autoriseerimata maksetehingutega seotud kahjusid, mis on tekkinud seoses kaotatud või varastatud makseviisi kasutamisega või seoses maksja isikustatud turvaelementide avalikuks muutumisest põhjustatud makseviisi väärkasutamisega.
2. Maksja kannab kõik autoriseerimata tehingutega seotud kahjud, kui need on tekkinud tema poolt pettuse teel tegutsemise tulemusel või temapoolse ettekavatsetult või raske hooletuse tõttu ühe või mitme artiklist 56 tuleneva kohustuse mittetäitmise tulemusel. Sellistel juhtudel ei kohaldata käesoleva artikli lõikes 1 osutatud maksimaalset summat.
3. Kui maksja ei ole tegutsenud pettuse teel või ettekavatsetult mitte täitnud artiklist 56 tulenevaid kohustusi, võivad liikmesriigid vähendada käesoleva artikli lõigetes 1 ja 2 sätestatud vastutust, võttes eelkõige arvesse makseviisi isikustatud turvaelementide laadi ning selle kaotamise, varastamise või väärkasutamise asjaolusid.
4. Maksja ei kanna mingeid finantstagajärgi, mis tulenevad kaotatud, varastatud või väärkasutatud makseviisi kasutamisest pärast seda, kui ta on kooskõlas artikli 56 lõike 1 punktiga b teavitanud oma makseteenuse pakkujat, välja arvatud juhul, kui maksja on tegutsenud pettuse teel.

5. Kui makseteenuse pakkuja ei taga igal ajal asjakohaste vahendite olemasolu kaotatud, varastatud või väärkasutatud makseviisist teatamiseks, nagu on nõutud artikli 57 lõike 1 punkti c alusel, ei ole maksja vastutav selle makseviisi kasutamisest tulenevate finantstagajärgede eest, välja arvatud juhul, kui maksja on tegutsenud pettuse teel.

Artikkel 62

Saaja poolt või kaudu algatatud maksetehingute tagasimaksed

1. Liikmesriigid tagavad, et maksjal on õigus saada oma makseteenuse pakkujalt juba autoriseeritud ja sooritatud ning saaja poolt või kaudu algatatud maksetehingu tagasimakse, kui on täidetud järgmised tingimused:
- a) maksetehingu autoriseerimises puudus autoriseerimise teostamise ajal maksetehingu täpne summa; ning
 - b) maksetehingu summa ületab summat, mida maksja oleks üldjuhul eeldanud, võttes arvesse tema eelnevat kulutuste jaotust, tema raamlepingu tingimusi ja juhtumi asjakohaseid asjaolusid.

Makseteenuse pakkuja taotlusel esitab maksja selliste tingimustega seotud faktid.

Tagasimakse võrdub täidetud maksetehingu täissummaga.

Isegi siis kui esimeses lõigus nimetatud tagasimakse tingimused ei ole täidetud, võivad maksja ja tema makseteenuse pakkuja raamlepingus kokku leppida, et otsearvelduste puhul on maksjal õigus saada oma makseteenuse pakkujalt tagasimakse.

2. Lõike 1 esimese lõigu punkti b kohaldamiseks ei või maksja kasutada valuutavahetusega seotud põhjuseid, kui kohaldati kooskõlas artikli 37 lõike 1 punktiga d ning artikli 42 lõike 3 punktiga b oma makseteenuse pakkujaga kokkulepitud aluskurssi.
3. Maksja ja tema makseteenuse pakkuja võivad raamlepingus kokku leppida, et maksjal ei ole tagasimakse saamise õigust, kui maksja on otse oma makseteenuse pakkujale andnud oma nõusoleku maksetehingu täitmiseks ning, vajadusel, kui makseteenuse pakkuja või saaja on maksjale vähemalt neli nädalat enne maksetähtaega edastanud või teinud kokkulepitud viisil kättesaadavaks teabe tulevase maksetehingu kohta.

Artikkel 63

Saaja poolt või kaudu algatatud maksetehingute tagasimaksete taotlused

1. Liikmesriigid tagavad, et maksja saab taotleda artiklis 62 osutatud autoriseeritud ja saaja poolt või kaudu algatatud maksetehingu tagasimaksmist ning teha seda kaheksa nädala jooksul alates vahendite debiteerimise kuupäevast.
2. Kümne arvelduspäeva jooksul pärast tagasimaksetaotluse saamist maksab makseteenuse pakkuja maksetehingu täissumma tagasi või esitab põhjendused tagasimaksmisest keeldumise kohta, osutades asutustele, kelle poole maksja võib kooskõlas artiklitega 80 kuni 83 selles küsimuses pöörduda, kui ta ei ole nõus esitatud põhjendusega.

Esimesest lõigust tulenevat makseteenuse pakkuja õigust tagasimaksmisest keeldumise kohta ei kohaldata artikli 62 lõike 1 neljanda lõigu suhtes.

3. peatükk

Maksetehingute täitmine

1. JAGU

MAKSEKÄSUNDID JA ÜLEKANTAVAD SUMMAD

Artikkel 64

Maksekäsundite laekumine

1. Liikmesriigid tagavad, et laekumise ajaks on kuupäev kui maksja makseteenuse pakkujale on laekunud maksja poolt otse või kaudselt saaja poolt või kaudu edastatud maksekäsund. Kui laekumise kuupäev ei ole maksja makseteenuse pakkujale arvelduspäev, käsitatakse maksekäsundit kui järgmisel arvelduspäeval laekunut. Makseteenuse pakkuja võib kehtestada arvelduspäeva lõppemise ajaga ligilähedase tähtaja, pärast mida laekunud maksekäsundeid käsitatakse kui järgmisel arvelduspäeval laekunuid.

2. Kui maksekäsundi algatanud makseteenuse kasutaja ja tema makseteenuse pakkuja lepivad kokku, et maksekäsundi täitmine algab konkreetsel kuupäeval või kindlaksmääratud ajavahemiku lõppemisel või kuupäeval, mil maksja annab raha oma makseteenuse pakkuja käsutusse, loetakse artikli 69 kohaldamisel laekumise kuupäevaks nimetatud kokkulepitud päev. Kui kokkulepitud päev ei ole makseteenuse pakkuja jaoks arvelduspäev, käsitatakse saadud maksekäsundit kui järgmisel arvelduspäeval laekunut.

Artikkel 65

Maksekäsundite täitmisest keeldumine

1. Juhul kui makseteenuse pakkuja keeldub maksekäsundi täitmisest, teatatakse makseteenuse kasutajale keeldumisest ning võimaluse korral selle põhjustest ja keeldumise aluseks olnud vigade parandamise menetlusest, välja arvatud juhtudel, kui see on keelatud muude asjaomaste ühenduse või siseriiklike õigusaktidega.

Makseteenuse pakkuja esitab teatise või muudab selle kättesaadavaks kokkulepitud viisil ja esimesel võimalusel ning igal juhul artiklis 69 kindlaksmääratud aja jooksul.

Raamleping võib sisaldada tingimust, et makseteenuse pakkuja võib sellise teate edastamise eest tasu nõuda, kui keeldumine on objektiivselt põhjendatud.

2. Kui on täidetud kõik maksja raamlepingus sätestatud tingimused, ei keeldu maksja makseteenuse pakkuja autoriseeritud maksekäsundi täitmisest, hoolimata sellest kas maksekäsund on algatatud maksja poolt või saaja poolt või saaja kaudu, välja arvatud juhtudel, kui see on keelatud muude asjaomaste ühenduse või siseriiklike õigusaktidega.
3. Artiklite 69 ja 75 kohaldamisel ei käsitata maksekäsundit, mille täitmisest on keeldutud, laekunud maksekäsundina.

Artikkel 66

Maksekäsundi tühistamatus

1. Liikmesriigid tagavad, et makseteenuse kasutaja ei saa maksekäsundit tühistada pärast maksekäsundi laekumist maksja makseteenuse pakkujale, kui käesolevas artiklis pole ette nähtud teisiti.
2. Kui maksetehing on algatatud saaja poolt või saaja kaudu, ei saa maksja tühistada maksekäsundit pärast maksekäsundi või maksetehingu täitmise suhtes oma nõusoleku andmist saajale.
3. Otsearvelduse puhul ning, ilma et see piiraks tagasimakseõigusi, võib maksja siiski maksekäsundit tühistada hiljemalt kokkulepitud debiteerimispäevale eelneva arvelduspäeva lõpus.

4. Artikli 64 lõikes 2 osutatud juhul saab makseteenuse kasutaja maksekäsundit tühistada hiljemalt kokkulepitud päevale eelneva arvelduspäeva lõpus.
5. Pärast lõigetes 1 kuni 4 kehtestatud tähtaegade lõppu saab maksekäsundit tühistada üksnes makseteenuse kasutaja ja tema makseteenuse pakkuja vahelise kokkuleppe teel. Lõigetes 2 ja 3 osutatud juhul on nõutav ka saaja nõusolek. Kui raamlepingus on nii kokku lepitud, võib makseteenuse pakkuja tühistamise eest tasu nõuda.

Artikkel 67

Ülekantud ja saadud summad

1. Liikmesriigid nõuavad, et maksja makseteenuse pakkuja, saaja makseteenuse pakkuja ning makseteenuse pakkujate kõik vahendajad kannaksid üle maksetehingu täissumma ning ei võtaks ülekantavalt summalt maha tasusid.
2. Saaja ja tema makseteenuse pakkuja võivad siiski kokku leppida, et makseteenuse pakkuja arwab maha oma tasud ülekantavalt summalt enne selle krediteerimist saajale. Sellisel juhul eraldatakse saajale esitatavas teabes maksetehingu täissumma ja tasud.

3. Kui lisaks lõikes 2 osutatud tasudele võetakse ülekantavalt summalt maha teisi tasusid, tagab maksja makseteenuse pakkuja, et saaja saab maksja algatatud maksetehingu täissumma. Kui maksetehing on algatatud saaja poolt või tema kaudu, tagab tema makseteenuse pakkuja, et saaja saab maksetehingu täissumma.

2. JAGU

TÄITMISAEG JA VÄÄRTUSPÄEV

Artikkel 68

Reguleerimisala

1. Käesolevat jagu kohaldatakse järgmiste maksetehingute suhtes:
- a) eurodes tehtud maksetehingud;
 - b) asjaomase liikmesriigi vääringus tehtud riigisisised maksetehingud; ja
 - c) maksetehingud, mis hõlmavad vaid ühte vääringu konverteerimist euro ning euroalasse mittekuuluva liikmesriigi vääringu vahel tingimusel, et nõutav vääringu konverteerimine teostatakse euroalasse mittekuulavas liikmesriigis ning välistehingute puhul tehakse välismaksed eurodes.

2. Käesolevat jagu välja arvatud artiklit 73, mis ei ole suunatud osapooltele, kohaldatakse teiste maksetehingute suhtes, kui makseteenuse kasutaja ja tema makseteenuse pakkuja pole kokku leppinud teisiti. Samas, kui makseteenuse kasutaja ja tema makseteenuse pakkuja lepivad kokku pikemas tähtajas, kui on sätestatud artiklis 69, ei või see tähtaeg ühendusesiseste maksetehingute puhul olla pikem kui neli arvelduspäeva, mis järgnevad artikli 64 kohasele laekumise kuupäevale.

Artikkel 69

Maksetehingud maksekontole

1. Liikmesriigid nõuavad, et maksja makseteenuse pakkuja tagaks, et pärast artikli 64 kohast laekumise kuupäeva krediteeritakse maksetehingu summa saaja makseteenuse pakkuja kontole hiljemalt järgmise arvelduspäeva lõpuks. Kuni 1. jaanuarini 2012 võivad maksja ja tema makseteenuse pakkuja leppida kokku tähtajas, mis ei ületa kolme arvelduspäeva. Nimetatud tähtaega võib pikendada täiendava arvelduspäeva võrra, kui tegemist on paber kandjal algatatud maksetehingutega.
2. Liikmesriigid nõuavad, et saaja makseteenuse pakkuja märgib väärtuspäeva ja teeb maksetehingu summa saaja maksekontol kättesaadavaks viivitamatult pärast seda, kui makseteenuse pakkuja on saanud raha kooskõlas artikliga 73.

3. Liikmesriigid nõuavad, et saaja makseteenuse pakkuja edastab saaja poolt või kaudu algatatud maksekäsundi maksja makseteenuse pakkujale saaja ja tema makseteenuse pakkuja vahel kokkulepitud ajavahemiku jooksul, et võimaldada otsearveldusega seotud arveldamist kokkulepitud tähtajal.

Artikkel 70

Saaja maksekonto puudumine makseteenuse pakkuja juures

Kui saajal ei ole makseteenuse pakkuja juures maksekontot, saab ta artiklis 69 sätestatud aja jooksul raha kätte sellelt makseteenuse pakkujalt, kes saab saajale määratud raha.

Artikkel 71

Sularaha sissemakse maksekontole

Kui tarbija teeb makseteenuse pakkuja juures asuvale maksekontole ja antud maksekonto vääringus oleva sularaha sissemakse, tagab makseteenuse pakkuja summa kättesaadavuse ja väärtuspäeva märkimise viivitamata pärast raha kättesaamise kuupäeva. Kui makseteenuse kasutaja ei ole tarbija, tehakse summa kättesaadavaks ja väärtuspäev märgitakse hiljemalt järgmisel arvelduspäeval pärast raha kättesaamist.

Artikkel 72

Riigisisesed maksetehingud

Liikmesriigid võivad sätestada riigisestest maksetehingute jaoks käesolevas jaos sätestatud täitmisajast lühema maksimaalse täitmisaja.

Artikkel 73

Väärtuspäev ja raha olemasolu

1. Liikmesriigid tagavad, et saaja maksekonto krediteerimise väärtuspäevaks on hiljemalt arvelduspäev, mil maksetehingu summa krediteeritakse saaja makseteenuse pakkuja kontole.

Saaja makseteenuse pakkuja tagab, et maksetehingu summa on saaja käsutuses viivitamatult pärast kõnealuse summa krediteerimist saaja makseteenuse pakkuja kontole.

2. Liikmesriigid tagavad, et maksja maksekonto debiteerimise väärtuspäev ei tohi olla varasem kui kuupäev, mil maksetehingu summa antud maksekontolt debiteeritakse.

3. JAGU

VASTUTUS

Artikkel 74

Väär kordumatu tunnus

1. Kui maksekäsund täidetakse kooskõlas kordumatu tunnusega, loetakse maksekäsund kõnealuse kordumatu tunnusega määratletud saaja osas nõuetekohaselt täidetuks.
2. Kui makseteenuse kasutaja esitatud kordumatu tunnus on väär, ei vastuta makseteenuse pakkuja artikli 75 kohase maksetehingu täitmata jätmise ega vigase täitmise eest.

Maksja makseteenuse pakkuja teeb siiski mõistlikke jõupingutusi maksetehinguga seotud raha tagasinõudmiseks.

Kui raamlepingus on nii kokku lepitud, võib makseteenuse pakkuja makseteenuse kasutajalt raha tagasinõudmise eest tasu nõuda.

3. Kui makseteenuse kasutaja annab rohkem teavet kui on kindlaks määratud artikli 37 lõike 1 punktis a või artikli 42 lõike 2 punktis b, vastutab makseteenuse pakkuja üksnes maksetehingute täitmise eest vastavalt makseteenuse kasutaja esitatud kordumatule tunnusele.

Artikkel 75

Maksetehingu täitmata jätmine või vale täitmine

1. Kui maksekäsund on algatatud maksja poolt, vastutab tema makseteenuse pakkuja, ilma et see piiraks artikli 58, artikli 74 lõigete 2 ja 3 ning artikli 78 kohaldamist, maksja ees maksetehingu korrektse täitmise eest, välja arvatud juhul, kui ta tõendab maksjale ja vajadusel saaja makseteenuse pakkujale, et saaja makseteenuse pakkuja sai maksetehingu summa kooskõlas artikli 69 lõikega 1, ning sellisel juhul vastutab saaja makseteenuse pakkuja saaja ees maksetehingu korrektse täitmise eest.

Kui maksja makseteenuse pakkuja vastutab esimese lõigu alusel, peab ta põhjendamatult viivitusega maksma maksjale tagasi täitmata jäetud või valesti täidetud maksetehingu summa ning vajadusel taastama selle summa ulatuses debiteeritud maksekonto olukorra, mis oleks olnud, kui valesti täidetud maksetehing ei oleks toimunud.

Kui saaja makseteenuse pakkuja vastutab esimese lõigu alusel, peab ta viivitamata andma maksetehingu summa saaja käsitusse ning vajadusel krediteerima vastava summa saaja maksekontole.

Täitmata jäetud või valesti täidetud maksetehingu korral, kui maksekäsund on algatatud maksja poolt, teeb tema makseteenuse pakkuja olenemata käesolevas lõikes sätestatud vastutusest taotluse esitamisel viivitamata omalt poolt kõik, et maksetehingut kindlaks teha ning teavitada tulemustest maksjat.

2. Kui maksekäsund on algatatud saaja poolt või kaudu, vastutab tema makseteenuse pakkuja, ilma et see piiraks artikli 58, artikli 74 lõigete 2 ja 3 ning artikli 78 kohaldamist, saaja ees makse käsundi maksja makseteenuse pakkujale korrektse edastamise eest kooskõlas artikli 69 lõikega 3. Kui saaja makseteenuse pakkuja vastutab käesoleva lõigu alusel, peab ta viivitamata edastama maksja makseteenuse pakkujale uuesti kõnealuse maksekäsundi.

Lisaks vastutab saaja makseteenuse pakkuja, ilma et see piiraks artikli 58, artikli 74 lõigete 2 ja 3 ning artikli 78 kohaldamist, saaja ees maksetehingu artikli 73 kohase käitlemise eest. Kui saaja makseteenuse pakkuja vastutab käesoleva lõigu alusel, peab ta tagama, et maksetehingu summa on saaja käsutuses viivitamatult pärast seda, kui vastav summa on krediteeritud saaja makseteenuse pakkuja kontole.

Täitmata jäetud või valesti täidetud maksetehingu puhul, mille eest esimese ja teise lõigu alusel ei vastuta saaja makseteenuse pakkuja, vastutab maksja ees maksja makseteenuse pakkuja. Kui maksja makseteenuse pakkuja vastutab esimese ja teise lõigu alusel, peab ta vajadusel põhjendamatu viivitusega maksma maksjale tagasi täitmata jäetud või valesti täidetud maksetehingu summa ning taastama selle summa ulatuses debiteeritud maksekonto olukorra, mis oleks olnud, kui valesti täidetud maksetehing ei oleks toimunud.

Täitmata jäetud või valesti täidetud maksetehingu korral, kui maksekäsund on algatatud saaja poolt, teeb tema makseteenuse pakkuja olenemata käesolevas lõikes sätestatud vastutusest taotluse esitamisel viivitamata omalt poolt kõik, et maksetehingut kindlaks teha ning teavitada tulemustest saajat.

3. Lisaks sellele vastutavad makseteenuse pakkujad oma asjaomaste makseteenuse kasutajate ees kõigi tasude, mille eest nad on vastutavad, ning kõigi intresside eest, mida makseteenuse kasutaja on maksetehingu täitmata jätmise või vale täitmise tulemusel kohustatud maksma.

Artikkel 76

Täiendav rahaline hüvitis

Rahaline hüvitamine lisaks sellele, mis on sätestatud käesolevas jaos, võib olla määratud kindlaks vastavalt õigusaktidele, mida kohaldatakse makseteenuse kasutaja ja tema makseteenuse pakkuja vahel sõlmitud lepingu suhtes.

Artikkel 77

Regressiõigus

1. Kui artikli 75 kohase makseteenuse pakkuja vastutuse saab omistada teisele makseteenuse pakkujale või vahendajale, kompenseerib see makseteenuse pakkuja või vahendaja esimesele makseteenuse pakkujale mis tahes tekkinud kahju ja/või artikli 75 kohaselt tasutud summa.
2. Täiendav rahaline kompensatsioon määratakse kindlaks vastavalt makseteenuse pakkujate või vahendajate vahelistele lepingutele ning nende vaheliste lepingute suhtes kohaldatavatele õigusaktidele.

Artikkel 78

Vastutuse puudumine

Peatükkidest 2 ja 3 tulenevat vastutust ei kohaldata ebatavaliste ja ettenägematute asjaolude korral, mille üle osapoolel, kes nendele asjaoludele viitab, ei ole kontrolli ning mille tulemused oleks kõigile jõupingutustele vaatamata olnud vältimatud, või kui makseteenuse osutaja on kohustatud täitma teisi, siseriiklike või ühenduse õigusaktidega hõlmatud kohustusi.

4. peatükk

Andmekaitse

Artikkel 79

Andmekaitse

Liikmesriigid lubavad maksesüsteemidel ja makseteenuse pakkujatel töödelda isikuandmeid, kui see on vajalik maksepettuste ärahoidmise, uurimise ja avastamise tagamiseks. Selliste isikuandmete töötlemine toimub kooskõlas direktiiviga 95/46/EÜ.

5. peatükk

Kohtuvälised kaebuste esitamise ja kahju hüvitamise menetlused vaidluste lahendamiseks

1. JAGU

KAEBUSE ESITAMISE MENETLUS

Artikkel 80

Kaebused

1. Liikmesriigid tagavad selliste menetluste kehtestamise, mis võimaldavad makseteenuse kasutajatel ja teistel huvitatud isikutel, sealhulgas tarbijaühingutel, esitada pädevatele asutustele kaebusi, mis tulenevad käesoleva direktiivi siseriiklike rakendusaktide sätete väidetavatest rikkumistest makseteenuse pakkuja poolt.
2. Kui see on asjakohane ning ilma, et see piiraks vastavalt siseriiklikele menetluseeskirjadele õigust pöörduda kaebusega kohtu poole, tuleb pädeva asutuse vastusega kaebuse esitajat teavitada artikli 83 kohaselt kehtestatud kohtuväliste kaebuste esitamise ja kahju hüvitamise menetluste olemasolust.

Artikkel 81

Karistused

1. Liikmesriigid kehtestavad eeskirjad karistuste kohta, mida kohaldatakse käesoleva direktiivi alusel vastuvõetud siseriiklike õigusaktide rikkumise korral, ning võtavad kõik vajalikud meetmed, et tagada nende rakendamine. Need karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.
2. Liikmesriigid teatavad komisjonile lõikes 1 osutatud eeskirjad ja meetmed ning artiklis 82 osutatud pädevad asutused 1. novembriks 2009 ning teatavad komisjonile edaspidi viivitamatult kõigist järgnevatest muudatustest, mis neid mõjutavad.

Artikkel 82

Pädevad asutused

1. Liikmesriigid võtavad kõik vajalikud meetmed, et tagada artikli 80 lõikes 1 sätestatud kaebuste esitamise menetluste ja artikli 81 lõikes 1 sätestatud karistuste rakendamine asutuste poolt, kes on volitatud tagama käesolevas jaos sätestatud nõuete alusel vastuvõetud siseriiklike õigusaktide täitmise.

2. III ja IV jaotise alusel vastuvõetud siseriiklike õigusaktide rikkumise või kahtlustatava rikkumise korral on lõikes 1 osutatud pädevaks asutuseks makseteenuse pakkuja päritoluliikmesriigi pädevad asutused, välja arvatud asutamisõiguse alusel tegutsevad agendid ja filiaalid, kelle puhul on pädevaks asutuseks makseteenuse pakkuja asukohaliikmesriigi pädevad asutused.

2. JAGU

KOHTUVÄLISED KAHJU HÜVITAMISE MENETLUSED

Artikkel 83

Kohtuväline kahju hüvitamine

1. Liikmesriigid tagavad, et kehtestatakse piisavad ja tõhusad kohtuväliste kaebuste lahendamise ja kahju hüvitamise menetlused, et lahendada makseteenuse kasutajate ja nende makseteenuse pakkujate vahelisi vaidlusi, mis puudutavad käesolevast direktiivist tulenevaid õigusi ja kohustusi, kasutades selleks vajadusel olemasolevaid asutusi.
2. Piiriüleste vaidluste korral tagavad liikmesriigid nende asutuste aktiivse koostöö vaidluste lahendamisel.

V JAOTIS

Rakendusmeetmed ja maksete komitee

Artikkel 84

Rakendusmeetmed

Selleks et võtta arvesse makseteenuste tehnilist ja turuga seotud arengut ning tagada käesoleva direktiivi ühtne kohaldamine, võib komisjon artikli 85 lõikes 2 osutatud kontrolliga regulatiivmenetluse korras käesoleva direktiivi vähemoluliste sätete muutmiseks vastu võtta järgmised rakendusmeetmed:

- a) lisas loetletud tegevuste loetelu kohandamine kooskõlas artiklitega 2 kuni 4 ja artikliga 16;
- b) artikli 4 lõikes 26 sätestatud mikroettevõtte mõiste muutmine kooskõlas soovitusel 2003/361/EÜ muudatusega;
- c) artikli 26 lõikes 1 ja artikli 61 lõikes 1 sätestatud summade ajakohastamine, et võtta arvesse inflatsiooni ja olulisi turuarenguid.

Artikkel 85

Komitee

1. Komisjoni abistab maksete komitee.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikeid 1 kuni 4 ja artiklit 7, võttes arvesse nimetatud otsuse artikli 8 sätteid.

VI JAOTIS

Lõppsätted

Artikkel 86

Täielik ühtlustamine

1. Ilma et see piiraks artikli 30 lõike 2, artikli 33, artikli 34 lõike 2, artikli 45 lõike 6, artikli 47 lõike 3, artikli 48 lõike 3, artikli 51 lõike 2, artikli 52 lõike 2, artikli 53 lõike 3, artikli 61 lõike 3 ning artiklite 72 ja 88 kohaldamist seoses käesolevas direktiivis sisalduvate ühtlustatud sätetega, ei või liikmesriigid säilitada ega kehtestada muid õigusnorme kui käesolevas direktiivis sätestatud õigusnormid.
2. Kui liikmesriik kasutab lõikega 1 ettenähtud võimalusi, teatab ta sellest ja hilisematest muudatustest komisjonile. Komisjon avalikustab teabe veebilehel või mõnel muul kergesti ligipääsetaval viisil.

3. Liikmesriigid tagavad, et makseteenuse pakkujad ei tee makseteenuse kasutajate kahjuks erandeid käesolevat direktiivi rakendavatest siseriiklikest õigusnormidest või sellele vastavatest sätetest, välja arvatud juhtudel, kui see on käesolevas direktiivis selgelt sõnastatud.

Makseteenuse pakkujad võivad siiski teha otsuse anda makseteenuse kasutajatele soodsamaid tingimusi.

Artikkel 87

Läbivaatamine

Hiljemalt 1. novembril 2012 esitab komisjon Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Euroopa Keskpangale aruande käesoleva direktiivi rakendamise ja mõju kohta ning eelkõige järgmise kohta:

- võimalik vajadus laiendada direktiivi reguleerimisala maksetehingutele, mida tehakse kõikides vääringutes, ja maksetehingutele, kus vaid üks makseteenuse pakkuja asub ühenduses;
- makseasutuste usaldatavusnõudeid käsitlevate artiklite 6, 8 ja 9 rakendamine, eelkõige seoses omavahendite nõudega ning kaitsenõuetega (raha sihtkasutuse tagamine);
- võimalik mõju makseasutuse poolt makseteenustega seotud laenu andmisele artikli 16 lõike 3 kohaselt;

- makseasutustele tegevusloa andmiseks kehtestatud nõuete võimalik mõju makseasutuste ja teiste makseteenuse pakkujate vahelisele konkurentsile ning uute makseteenuse pakkujate turulepääsu tõketele;
- käesoleva direktiivi artiklite 34 ja 53 kohaldamine ning võimalik vajadus laiendada käesoleva direktiivi reguleerimisala madala väärtusega maksete makseviisidele ja elektronrahale; ning
- artiklite 69 ja 75 kohaldamine ja toimimine kõigi makseviiside puhul.

Aruandele on vajadusel lisatud ettepanek selle läbivaatamiseks.

Artikkel 88

Üleminekusäte

1. Ilma et see piiraks direktiivi 2005/60/EÜ või muude asjaomaste ühenduse õigusaktide kohaldamist, lubavad liikmesriigid juriidilistel isikutel, kes on kehtiva siseriikliku õiguse kohaselt enne^{*} alustanud tegevust makseasutusena käesoleva direktiivi tähenduses, jätkata oma tegevust asjaomases liikmesriigis kuni 30. aprillini 2011 ilma, et nad oleksid artikli 10 alusel saanud tegevusloa. Kõikidel isikutel, kellele ei ole nimetatud aja jooksul antud tegevusluba, on vastavalt artiklile 29 keelatud osutada makseteenuseid.

^{*} Käesoleva direktiivi jõustumise kuupäev.

2. Sõltumata lõikest 1 tehakse artiklis 10 sätestatud tegevusloa nõudest erand finantseerimisasutustele, kes on alustanud direktiivi 2006/48/EÜ I lisa punktis 4 loetletud tegevusi ning vastavad kõnealuse direktiivi artikli 24 lõike 1 esimese lõigu punkt e tingimustele kooskõlas siseriiklike õigusaktidega enne ...*. Siiski teavitavad nad päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi sellisest tegevusest ...*. Lisaks peab teatis sisaldama teavet mis näitab, et nad vastavad nimetatud direktiivi artikli 5 punktide a, d, g, i, k ja l tingimustele. Kui pädevad asutused on kindlad, et kõnealused tingimused on täidetud, registreeritakse asjaomased finantseerimisasutused vastavalt käesoleva direktiivi artiklile 13. Liikmesriigid võivad lubada oma pädevatel asutustel vabastada asjaomased finantseerimisasutused artikli 5 nõuete täitmisest.
3. Liikmesriigid võivad kehtestada, et lõikes 1 osutatud juriidilistele isikutele antakse automaatselt tegevusloa ning nad kantakse artiklis 13 sätestatud registrisse, kui pädevatel asutustel on juba tõendeid selle kohta, et artiklites 5 ja 10 sätestatud nõuded on täidetud. Pädevad asutused teavitavad asjaomaseid juriidilisi isikuid enne tegevusloa andmist.

* Käesoleva direktiivi jõustumise kuupäev.

4. Ilma et see piiraks direktiivi 2005/60/EÜ või muude asjaomaste ühenduse õigusaktide kohaldamist, võivad liikmesriigid lubada füüsilistel või juriidilistel isikutel, kes on alustanud tegevust makseasutusena käesoleva direktiivi tähenduses vastavalt enne ...* kehtivatele siseriiklikele õigusaktidele ning kellel on õigus kasutada artikli 26 kohast erandit, jätkata oma tegevust asjaomases liikmesriigis üleminekuaja jooksul, mille maksimaalne kestus on kolm aastat, ilma, et nad kasutaksid artikli 26 kohast erandit ning ilma, et nad oleksid kantud artiklis 13 sätestatud registrisse. Kõikidel kõnealustel isikutel, kelle suhtes pole nimetatud aja jooksul erandit kehtestatud, keelatakse artikli 29 kohaselt jätkata makseteenuste osutamist.

Artikkel 89

Direktiivi 97/7/EÜ muutmine

Direktiivi 97/7/EÜ artikkel 8 jäetakse välja.

* Käesoleva direktiivi jõustumise kuupäev.

Artikkel 90
Direktiivi 2002/65/EÜ muutmine

Direktiivi 2002/65/EÜ muudetakse järgmiselt:

1) artiklisse 4 lisatakse järgmine lõige:

„5. Juhul kui kohaldatakse ka Euroopa Parlamendi ja nõukogu ... direktiivi 2007/.../EÜ⁺ (makseteenuste kohta siseturul)*, asendatakse käesoleva direktiivi artikli 3 lõike 1 kohased teabe andmist käsitlevad sätted (välja arvatud lõike 2 punktid c–g, lõike 3 punktid a, d ja e ning lõike 4 punkt b) nimetatud direktiivi artiklitega 36, 37, 41 ja 42.

* ELT L”;

2) artikkel 8 jäetakse välja.

⁺ Väljaannete talitus: palun sisestage käesoleva direktiivi number, kuupäev ja avaldamisviide.

Artikkel 91
Direktiivi 2005/60/EÜ muutmine

Direktiivi 2005/60/EÜ muudetakse järgmiselt:

1) artikli 3 lõike 2 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) ettevõtja, mis pole krediitiasutus ja mis viib läbi üht või mitut direktiivi 2006/48/EÜ I lisa punktides 2 kuni 12 ja punktis 14 loetletud tegevust, sealhulgas valuutavahetust (*bureaux de change*).”;

2) artikli 15 lõiked 1 ja 2 asendatakse järgmisega:

„1. Kui liikmesriik lubab, et tema territooriumil asuvaid artikli 2 lõike 1 punktis 1 või 2 nimetatud krediidi- ja finantseerimisasutusi kasutatakse riigisisese kolmandate isikutena, lubab ta oma artikli 2 lõikes 1 nimetatud asutustel ja isikutel igal juhul kooskõlas artikliga 14 tunnustada ja aktsepteerida nende artikli 8 lõike 1 punktides a kuni c kindlaks määratud nõuetekohase hoolsuse menetluste tulemust, mille viis läbi vastavalt käesolevale direktiivile artikli 2 lõike 1 punktis 1 või 2 nimetatud asutus teises liikmesriigis (välja arvatud valuutavahetuspunktid ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu ... direktiivi 2007/.../EÜ⁺ (makseteenuste kohta siseturul) artikli 4 lõikes 4 määratletud makseasutused, kes põhiliselt osutavad selle direktiivi lisa punktis 6 loetletud makseteenuseid, sealhulgas füüsilised ja juriidilised isikud, kes kasutavad nimetatud direktiivi artikli 26 kohast erandit ning mis vastavad nimetatud direktiivi artiklite 16 ja 18 nõuetele, isegi siis, kui dokumentide või andmete puhul, mis võeti aluseks nimetatud nõudeid silmas pidades, on tegemist teiste dokumentide või andmetega kui need, mis on ette nähtud selles liikmesriigis, kus asub asutus või isik, kelle juurde klient suunatakse.

⁺ Väljaannete talitus: palun sisestage käesoleva direktiivi number, kuupäev ja avaldamisviide.

2. Kui liikmesriik lubab, et tema territooriumil asuvaid artikli 3 punkti 2 alapunktis a nimetatud valuutavahetuspunkte ning direktiivi 2007/.../EÜ⁺ artikli 4 punktis 4 määratletud makseasutused, kes põhiliselt osutavad nimetatud direktiivi lisa punktis 6 loetletud makseteenuseid, kasutatakse riigisisese kolmandate isikutena, lubab see liikmesriik neil igal juhul kooskõlas nimetatud direktiivi artikliga 14 tunnustada ja aktsepteerida nende artikli 8 lõike 1 punktides a kuni c kindlaks määratud nõuetekohase hoolsuse menetluste tulemust, mille viis läbi vastavalt käesolevale direktiivile sama kategooria asutus teises liikmesriigis ja mis vastavad nimetatud direktiivi artiklite 16 ja 18 nõuetele, isegi siis, kui dokumentide või andmete puhul, mis võeti aluseks nimetatud nõudeid silmas pidades, on tegemist teiste dokumentide või andmetega kui need, mis on ette nähtud selles liikmesriigis, kus asub asutus või isik, kelle juurde klient suunatakse.

* ELT L ...”;

- 3) artikli 36 lõike 1 teine lause jäetakse välja.

⁺ Väljaannete talitus: palun sisestage käesoleva direktiivi number.

Artikkel 92
Direktiivi 2006/48/EÜ muutmine

Direktiivi 2006/48/EÜ I lisa muudetakse järgmiselt:

1) punkt 4 asendatakse järgmisega:

„4) „makseteenused” Euroopa Parlamendi ja nõukogu ... direktiivi 2007/.../EÜ⁺
(makseteenuste kohta siseturul)* artikli 4 punkti 3 tähenduses;

* ELT L”;

2) punkt 5 asendatakse järgmisega:

„5) Teiste makseviiside väljaandmine ja haldamine (nt reisirahakad ja pangavekslid kui see tegevusvaldkond pole hõlmatud punktiga 4).”

Artikkel 93
Kehtetuks tunnistamine

Direktiiv 97/5/EÜ tunnistatakse kehtetuks alates 1. novembrist 2009.

⁺ Väljaannete talitus: palun sisestage käesoleva direktiivi number, kuupäev ja avaldamisviide.

Artikkel 94

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 1. novembriks 2009. Nad teavitavad sellest komisjoni.

Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 95

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 96

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

...,

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

LISA

MAKSETEENUSED

(ARTIKLI 4 LÕIGE 3)

- 1) Teenused, mis võimaldavad teha sularaha sissemakset maksekontole ning kõik maksekonto toimimiseks vajalikud toimingud.
- 2) Teenused, mis võimaldavad sularaha väljavõtmist maksekontolt ning kõik maksekonto toimimiseks vajalikud toimingud.
- 3) Maksetehingu täitmine, sealhulgas rahasiire maksekontol kasutaja makseteenuse pakkuja või muu makseteenuse pakkuja juures:
 - otsearvelduse täitmine, sealhulgas üksik otsearveldus;
 - maksetehingu täitmine maksekaardi või muu samasuguse vahendi abil;
 - kredithalduse täitmine, sealhulgas püsikorraldus.

- 4) Maksetehingu täitmine, kui raha on makseteenuse kasutajale antud krediidiilina:
- otsearvelduse täitmine, sealhulgas üksik otsearveldus;
 - maksetehingu täitmine maksekaardi või muu samasuguse vahendi abil;
 - krediidikorralduse täitmine, sealhulgas püsikorraldus.
- 5) Makseviiside väljaandmine ja/või omandamine
- 6) Rahasiire
- 7) Maksetehingute täitmine, kus maksja nõusolek maksetehingu täitmiseks antakse telekommunikatsiooni-, digitaalse või IT-seadme abil ning makse tehakse telekommunikatsiooni- või IT-süsteemi või -võrgu haldajale, kes tegutseb üksnes vahendajana makseteenuse kasutaja ning kaupade ja teenuste tarnija vahel.
-